Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

AARSSKRIFT

FOR

ODENSE SEMINARIUMS ELEVFORENING

1938

VED BESTYRELSEN

1939
AAGE PETERSEN · BOGTRYKKERI
ODENSE

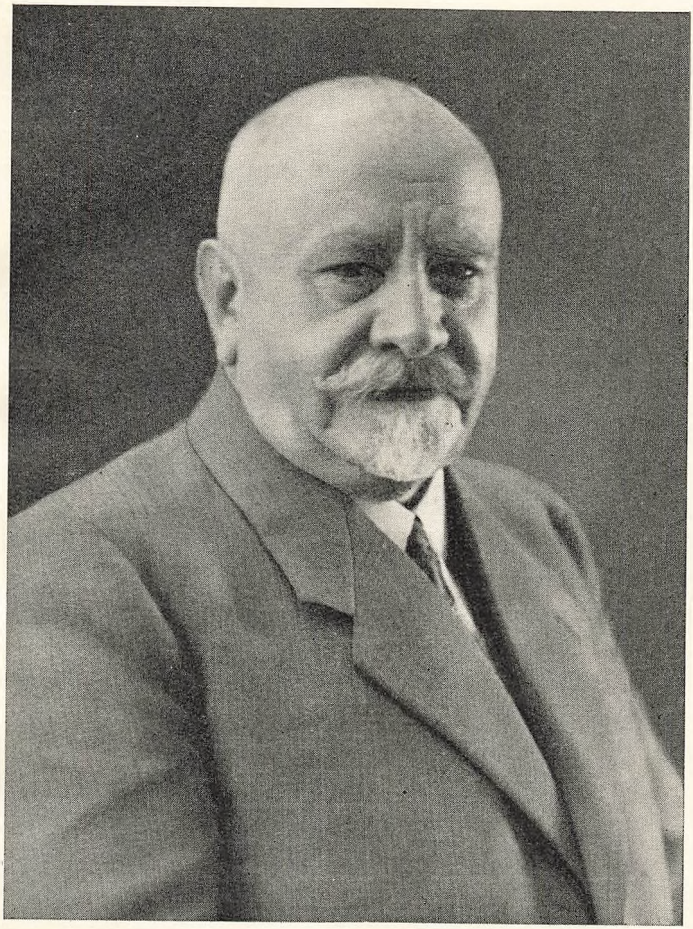

Vor Forening.

I Aarsskriftet for 1937 rettede jeg en Opfordring til de Medlemmer, der var i Besiddelse af Aarsskrifterne for 1908—09—10—11—15—16 og —19, om venligst at skænke disse Eksemplarer til Foreningens Arkiv, da vi, i Anledning af 30-Aaret for Foreningens Stiftelse, agtede at arrangere en Udstilling af samtlige Aarsskrifter, saa de Medlemmer, der kom til den planlagte Sammenkomst, kunde faa et Indtryk af Aarsskriftets Udvikling gennem Tiderne. Det glædede mig meget, at min Opfordring blev efterkommet, saa jeg nu er i Stand til at fremlægge en fuldstændig Samling af Aarsskrifter, og jeg takker hjerteligst de gamle Elever, der har indsendt de nævnte Aargange, baade for deres elskværdige Imødekommenhed og for den Trofasthed, hvormed de har opbevaret de gamle Hæfter.

Endvidere en hjertelig Tak til alle, der har sendt Artikler til nærværende Aarsskrift. Det er naturligt, at en betydelig Del af Aarsskriftet er præget af Forstander Møllers Død. Det forekommer mig, at det er lykkedes gennem Mindeordene om Forstanderen at tegne et Billede af Ejler Møller, saa hans Væsen derigennem belyses fra forskellig Side og kommer til at staa levende for os. En særlig Tak bringer jeg de Mænd, der paa saa smuk en Maade har ristet Ejler Møllers Minderuner.

I Aar har vi ved velvillig Imødekommenhed fra Forstander Alfred Hansen været i Stand til forsøgsvis at bringe nogle store Billeder af Hold, der blev dimitteret for 25 Aar siden. Det er dyre Klicheer; men vi tror, det vil interessere Medlemmerne bl. a. at se en Del af deres gamle Lærere, som de saa ud for 25 Aar siden.

Til sidst mine bedste Ønsker om et godt Nytaar for alle Medlemmerne og om et festligt Gensyn med flest muligt af dem i Paasken!

Fruens Bøge, i Januar 1939.

Poul Nissen.

Tale

ved Seminarieforstander Ejler Møllers Begravelse

paa Sorgenfri Kirkegaard den 5. April 1938.

Den, der har hørt en Flok Børn synge Morgensang med deres friske, klare Stemmer, og den, der har haft en Skare unge lyttende betaget til et Foredrag, den har haft en skøn og rig Oplevelse. Og den, der har mærket, at Sæden, der blev saaet i Hjerterne, spirede og udviklede sig, og at Gerningen bar Frugt, har Grund til at prise sig lykkelig. Et saadant lykkeligt Menneske var Seminarieforstander Ejler Møller. For han var en Skolemand af Guds Naade og befandt sig godt mellem Børn og unge, gik op i sin Gerning med Liv og Sjæl og lagde sine rige Evner i sit Arbejde.

Udadtil, overfor Myndighederne, Offentligheden og Forældrene, var han en udmærket repræsentativ Leder af den Skoleinstitution, der voksede sig stor under hans lykkelige Haand. Og indadtil betød han overordentlig meget som Vejleder for sine Elever. Efter min Opfattelse var der to Omraader, hvor han særlig øvede sin Indsats. Det ene var Danskundervisningen. Han elskede vort Sprog højt, tolkede med Dygtighed og levende Interesse vor Litteraturs fremragende Værker og var brændende ivrig for at lære sine Elever, store og smaa, at læse smukt og forstaaende. Det andet Omraade var den praktiske Undervisning gennem det levende Ord. Her var han en meget dygtig Vejleder. Han underviste nemlig selv særdeles livligt og fængslende. Hans Kærlighed til Børn, hans letvakte Følelsesliv, hans Fantasi, hans Humor og hans Kraft forenede sig om at give Børnene varigt Udbytte og de unge et godt Eksempel. Desuden gav han sine Elever en teknisk Metode med ud i Livet — men uden at ville binde dem til den.

For os, der var hans Medarbejdere gennem kortere eller længere Tid, var han en myndig Chef, der stillede betydelige Krav til os. Det vil sige, han sagde egentlig ikke noget om det, men det laa i Luften, for han krævede saa uhyre meget af sig selv, og hans Eksempel smittede. Ja, han ar-

bejdede haardt og utrætteligt, han kunde godt kassere en lang Række veludarbejdede Foredrag, hvis han fik en Anelse om, at han maaske kunde gøre Stoffet mere levende ad Aare ved at støbe det i en ny Form. Hans Energi kunde skabe ligesom en svag Uro i Luften om ham, men saa havde han til Gengæld den store Egenskab, at han stillede sine Medarbejdere meget frit. Jeg mindes ikke, at han nogen Sinde blandede sig i mit Arbejde i de 6 Aar, jeg havde den Lykke at være Seminarielærer, skønt jeg ialtfald i Begyndelsen tog lovlig frit paa et og andet.

Ejler Møller havde ikke kunnet yde sin store Indsats i Skolegerningen, hvis han ikke havde haft stadig Støtte og Fornyelse fra sit Hjemliv. Hans gode Hustru, Fru Margrethe Møller, lagde alt til Rette for ham, saa han kunde samle sig om sit egentlige Kald, og Resten kunde han trygt lægge i hendes flittige og trofaste Hænder. I dette gode Hjem havde I Børn en lykkelig Tid gennem mange Aar, og det var en stor Sorg, da Emilie, endnu ung, blev kaldt bort fra Mand og Børn og Barndomshjem. Til hendes Grav har Forældrenes Tanker stadig søgt hen, og ved hendes Side vilde de hvile her paa Sorgenfri Kirkegaard. Og hurtigere, end nogen havde tænkt, uden langvarig forudgaaende Sygdom, fandt de deres Hvilested sammen her. Men Hjemmets gode Aand følger Børnene ud i Livet som en umistelig Skat, og Skolens gode Traditioner varetages for en stor Del af hans nærmeste Slægt. Og det er en stor Lykke for en Mand at opleve mod Slutningen af sin Bane: at se Arven i gode Hænder.

Mennesket Ejler Møllers Væsen havde mange Sider. Energi og Begejstring prægede ham, han vilde gerne gøre sine Elever til flittige Skolearbejdere, der saa ideelt paa deres Gerning. Men hans ivrige Aand spændte videre: han var noget af en Kunstner, en Digter, der elskede Ordets Skønhed. Han var et Temperamentsmenneske, han kunde fare op, men vilde uendelig nødigt risikere at gøre nogen Uret. Han vilde gerne indaande ren og frisk Luft og hadede, hvad der var lavt og smudsigt eller blot tvetydigt. Han forblev tro mod Aanden i det Præstehjem, hvorfra

han var udgaaet. De fromme, gamle Bispefolk kunde med Glæde se den Virksomhed, deres to Sønner udfoldede ved Seminariet, og mærke den Aand, hvori de arbejdede. — Ja, Barnesindet i kristelig Forstand var den inderste Kerne i hans Væsen, og Kristentroen gav ham Fred og Haab. Da vi hørte ham tale, som sædvanlig velvalgte og særprægede Ord, ved Fru Møllers Grav, fik vi Indtryk af et Menneskeliv, der maa kaldes lykkeligt, fordi det mundede ud i Tak. Og naar vi nu steder ham til Hvile her, skal det ogsaa være med Tak, med Tak til Gud for, hvad Ejler var og virkede!

Hans Blessing.

Ejler Møller.

Da der i sin Tid var Tale om en Mand til Forstander for et Seminarium, erkyndigede Biskoppen, som var Medlem af Seminariedirektionen, sig om vedkommende ved at spørge: „Har han animus regens (Styreevne Styreaand)?" Hvis dette Spørgsmaal blev stillet angaaende Ejler Møller, maatte der svares med et afgjort Ja. Han havde vel heller ikke saa lidt af det koleriske Temperament, der giver sig Udtryk i Energi, Vilje og Udholdenhed. Seminariet blev af ham ledet med en sikker Haand og tillige saaledes, at hans Medarbejdere og Elever følte, sig veltilpas derved; thi i den Respekt, som han nød, dyrkede han ikke sig selv, men Idéen om, hvad der er ret, og sin Interesse og Omsorg for dem, der levede Livet med paa Seminariet; og hver enkelts Vel laa ham paa Sinde.

En af de Ting, som under Møllers Ledelse gav Seminariet Præg, og som nok vil danne Grundlag for en god Tradition, var den Enhed, som gav sig tilkende i Seminariets Virksomhed. Der var saaledes en nøje Forbindelse mellem de to Institutioner: Seminariet og Børneskolen. Forholdet er i denne Henseende forskelligt paa vore Seminarier; men intetsteds var Forbindelsen fastere end

her. Forstanderen var lige saavel direkte Forstander for Børneskolen som for Seminariet; og Seminarieeleverne færdedes daglig i nær Berøring med Børneskolen, saa det blev anskueligt for dem, hvad der var det egentlige og endelige Formaal ved deres Uddannelse. Forstanderens store Interesse for Børneskolen beroede selvfølgelig paa hans Syn paa Læreruddannelsen i det hele, men havde vel ogsaa en vis Sammenhæng med, at han tidligere i en Aarrække ved Mulernes Legatskole i Odense havde øvet en Lærervirksomhed, hvorfor han var paaskønnet, og som han mindedes med Glæde. I Overensstemmelse hermed blev da ogsaa Elevernes Uddannelse i praktisk Skolegerning i høj Grad ledet med fast Hensigt og Plan.

Enheden i Seminariets Virksomhed viste sig tillige i den Samvirken, der var mellem alle vedkommende, mellem Forstanderen og Lærerne, der gik ind i den Aand, som var Seminariets, skabt og baaren først og fremmest af Forstander Møller. Dette kunde for saa vidt være naturligt nok, som Lærerne efterhaanden valgtes blandt hans tidligere Elever, der altsaa kendte Tonen og paatog sig Gerningen, fordi de kunde slutte sig til den, men beroede i Virkeligheden snarest paa det Forhold, hvori Forstanderen stillede sig til Lærerne, for den Frihed og Støtte, han ydede dem. Der herskede da ogsaa et smukt Forhold mellem ham og Busk, der i adskillige Aar var hans Medforstander, og som anerkendte hans Syn paa Undervisning og Ledelse. Samlingen om Seminariet styrkedes endvidere ved, at Lærerne ikke havde Timer andre Steder, hvad der ellers i en stor By nok kunde være Lejlighed til.

Det skal nævnes, at Ejler Møller har øvet en betydelig Forfattervirksomhed, og at navnlig hans historiske Lærebøger har vundet Anerkendelse og stor Udbredelse.

I mange Aar, fra 1909 til 1932, var jeg Censor i Pædagogik, som var et af Forstander Møllers Fag. Det var en let og behagelig Opgave at være Censor hos ham; thi hans Eksamination var klar, ikke udflydende, og han forlangte noget bestemt; og vi havde en saadan Tillid til hinanden, at hvis der var nogen Forskel paa vor Bedømmelse, var

enhver af os tilbøjelig til at tro, at den andens var den rigtige, saa vi blev hurtigt enige. Ogsaa ved den afsluttende Prøve for Forskolelærerinderne havde vi som Censorer et fornøjeligt Samarbejde, og naar tilsidst de unge Lærerinder under Seminarielærer Petersens Ledelse havde sunget nogle Sange flerstemmigt, var det, som dermed sluttede en lille Festlighed.

Det var mig kært at besøge Odense Seminarium ved Eksamen eller til andre Tider, og jeg er taknemlig for den naturlige Venlighed, hvormed jeg altid blev modtaget saavel af Møller som af hans Hustru, og som svarede til de Følelser, jeg nærede for dem. Blandt de smukke Indtryk, man tog med derfra, var ogsaa Indtrykket af et hvil- og lykkeligt Forhold mellem de to; det mærkedes, hvilken stor Betydning de gensidig havde for hinanden.

N. A. Larsen.

Forstander Ejler Møller og Fru Møller.

Den 1. April 1938, et halvt Aar efter sin Hustru, døde Forstander Ejler Møller. — Da jeg sidst besøgte dem (det var i Sommerferien 1937), var jeg klar over, at jeg aldrig mere vilde faa Ejler Møller at se; men jeg havde ikke tænkt mig, at Fru Møller skulde dø først. Hun var saa bekymret ved at tænke paa Vinteren i Ensomheden derude paa „Hegnet" — Bekymringer, hun kunde have sparet sig; men hun var jo paa det Tidspunkt levende optaget af Ejler Møllers Helbred og hele Familiens Ve og Vel. Hele sit Liv havde hun været sin Mands trofaste Støtte, befriet ham for mange dagligdags Bekymringer, staaet i et stort Arbejde i sit Hus med en stor Børneflok, i mange Aar holdt Pensionat for de Seminarieelever, der boede paa Seminariet, og altid været „Mor Grethe" for dem alle — en Kvinde med et varmt Hjerte og et Liv som een lang Arbejdsdag for andre. Æret være hendes Minde!

Saa døde vor gamle Forstander — og godt var det! Døden var ventet med Længsel. Vi sad i Sommer og talte

sammen ude i hans dejlige Have, den Have, saa mange baade ældre og yngre fra O. S. altid vil kunne bevare Erindringen om. Solen skinnede, og alt var saa fredeligt og dejligt — men det var Døden, vi talte om. Han kunde ikke forstaa, hvorfor han ikke maatte dø, da han dog var blevet „slaaet ned", havde mistet sin Arbejdskraft og var blevet „sat udenfor". Og han klagde over, hvor svært det var at se Døden i Møde. Det forrige Slægtled havde haft lettere ved det, mente han, det var mere naturligt for dem at dø i Troen paa, at de skulde samles med dem, der gik forud. Alle de smukke Ord, man havde sagt om ham og til ham, var blevet til døde Ord, der ikke hjalp ham mere Jeg kunde kun svare ham, at saadan vilde det altid gaa det Menneske, der saa sandt paa sig selv; frelses vi, frelses vi „af Naade"; vi og vort Selv maa dø. Paa Trækningerne i hans Ansigt kunde jeg se, at Samtalen tog paa ham, og jeg skiftede Emne. Det sidste, han sagde til mig, inden jeg gik, var: „Jeg haaber ikke, du har faaet et alt for daarligt Indtryk af mig". Han vilde gerne synes stærkere, end han var. Men jeg var klar over, at jeg saa ham ikke mere i Live. — —

Der er jo kun ganske faa af dem, der er udgaaet fra O. S., der har kendt Ejler Møller fra den Tid, han var Lærer paa Mulernes Legatskole. Jeg kom i hans Hjem derude paa Kastanievej allerede som Skoledreng. Vi Knægte forgudede ham; han var for os en „rigtig" Lærer, en med Humør i og en, der forstod at tale til Drenge. Hans Timer i Dansk eller Historie kunde være en Oplevelse, vi aldrig glemte. Han „pindehuggede" ikke Litteratur paa aandløs Maade, men levendegjorde; han forstod den Kunst at fortælle, saa vi lyttede. Han ejede Fantasiens Naadegave og kunde bruge den i sit Arbejde. En voldsom Vitalitet var han i Besiddelse af. Foruden sit Arbejde paa M. L. havde han Ekstratimer paa andre Skoler, paa O. S., og han holdt offentlige Foredrag og skrev Lærebøger i Historie og Drengeromaner. Altid var han i Virksomhed og gerne med fuld Damp oppe. I mange Aar arbejdede han alt for meget.

Det blev ikke mindre, da han overtog et døende Se-

minarium, og i Løbet af faa Aar pustede et vældigt Liv i O. S., saa at det maatte udvides. Det var efter den første Udvidelse, at jeg kom paa O. S., og jeg kan huske, at Ejler Møller sagde til mig: „Jeg er helt bange for den Medvind, jeg har, alt lykkes for mig; men hvorlænge vil det vare?" En anden Dag sagde han: „Tænk, at jeg har faaet det saadan, at jeg har Raad til at sende Bud efter den Bog, jeg ønsker at læse." Men han kom ikke sovende til det; sent paa Natten brændte Lampen paa hans Kontor, og dog var han altid til Stede om Morgenen ved Morgensangen. — Fra denne Tid er der mange, der kender ham: den lille, hurtige Mand med „Bestemthedsrynken" i Panden, let til Heftighed, let til en Morsomhed og let til et stort, varmt Smil over sit tidligt rynkede Ansigt. En Kammerat sagde engang om ham: „Jeg kan blive saa gal paa ham; men jeg kan ikke være sammen med ham ret længe, inden jeg maa overgive mig til ham, hvordan det saa kan være." Bemærkningen er rammende. Ejler Møller havde baade det inciterende, ja, irriterende, og det charmerende i sit Væsen. Men naar man en Aftenstund sad oppe paa hans Kontor og fik sig en Samtale med ham om mangt og meget, saa var han saa „hyggelig" og „levende" som ingen anden, jeg har kendt.

„Traditionerne" paa O. S. viser, at Ejler Møller var en skabende, opbyggende Aand. Han kunde være meget skarp og kritisk; men hans største Lyst var at sætte noget i Gang, at se Tingene gro. Og han var uden Smaalighed, et Træk, Ungdom elsker. Herregud! Han kendte selv til „Sturm und Drang" fra sin Ungdom; han, som havde Kunstnernatur i sig, han vidste godt, at Ungdom er et ufærdigt Materiale. Derfor blev det hans pædagogiske Idé, at O. S. skulde være noget af et „Hjem" for de unge, og meget betegnende erhvervede han sig da ogsaa i Tidens Løb Betegnelsen „Fatter", og jeg tror, han var lige saa glad ved den, som jeg tænker, Napoleon har været for Titulationen „Korporal".

Hvad har det ikke været for et Slag for denne ivrige, virksomme Mand at blive „slaaet ud", at blive „stillet til Side", ikke at kunne herske mere. „Angsten", der altid

havde været i ham, fik nu Overhaand og slog ham „Scepteret“ af Haanden, og han blev gammel uden at være gammel af Alder. Hans grublende Sind trak Furerne i hans Ansigt dybere; han ledte efter Mening og spurgte hvorfor og bad om at dø. Men hans Støttestav, den Kvinde, der havde baaret ondt og godt sammen med ham, skulde gaa først, og han, der havde elsket Livet højt, hvis Sind trængte til Varme, Hygge og Lunhed som Værn mod „Angsten“, skulde blive helt ene og komme derud, hvor de fleste af os kommer ud engang.

Og saa siger jeg det sidste Farvel til min Barndoms dygtige, fornøjelige og forgudede Lærer, min Ungdoms Velgører og Vejleder, min Manddoms Ven gennem mange Aar. — Velsignet være dit Minde!

Johs. Rosenlund.

— — — Da De (— du —), saavidt jeg forstaar, en Aarrække har staaet Forstander Ejler Møller nær, vilde jeg gerne bede Dem (— dig —) om at skrive noget om Forstanderen, som De (— du —) har kendt ham“ — —

Poul Nissen.

Ejler Møller, som jeg lærte ham at kende.

Alle kendte jo Ejler Møller, og det er vanskeligt at fortælle noget nyt om dette hjertensgode Menneske; men hvis jeg maa rette lidt ved Poul Nissens Opfordring og fortælle om mit Indtryk af Ejler Møller, før jeg kendte ham, og hvordan jeg lærte ham at kende, saa kan det maaske lykkes mig at fortælle noget, som ikke er alment kendt, i hvert Fald ikke af de yngre. —

I Eftersommeren i 1903 kom en lille, lidt buttet, bestemt og energisk udseende Herre cyklende ind paa Odense Seminarium. Han hilste i Forbifarten uden at se til Siden og ikke indladende, sprang af Cyklen og hastede med smaa, faste, lidt stive og vuggende Trin sin Gang ind ad Seminariets Hovedindgang. —

„Hvem var det?“ spurgte jeg min Kammerat, Johs. Ras-

mussen. „Han hedder vist Ejler Møller og er Lærer i Litteratur ved Seminariet," svarede denne. „Han saa ikke rar ud," tilføjede jeg, og saa tænkte vi ikke mere paa ham, før Rygtet senere fortalte, at Ejler Møller sammen med den stille, lunerige Busk havde købt Seminariet af den gamle, rare Hr. Thomsen. Vi var nogle Stykker „ængstende Sjæle", som drøftede Nyheden og modtog den med lidt „blandet" Glæde! Ja, med Busk — han havde „intet" Fornavn! — skulde det nok gaa, men hvordan vildet det gaa med den noget strengt udseende Hr. Møller? — — —

— Men det, vi skal igennem, skal vi altsaa igennem! —

Seminariet blev omkalfatret bogstaveligt fra Ende til anden, og det gjorde nu ikke noget helt daarligt Indtryk paa os, men saa fik vi ogsaa Bud om at samles til festlige Sammenkomster i det nye Forstanderpars store Spisestue. Vi sad som Sild i Tønde stuvet sammen, og den nye Forstander bød os velkommen og tilføjede: „Hvor der er Hjerterum — og det er der her — er der ogsaa Husrum!" Hvad vilde da den nye Forstander? Han sagde det selv: „Jeg vil lære jer alle at kende." — Var det den strenge Mand, eller hvad var Meningen? — — —

Se saadan havde en lille Bondedreng det med sig selv i Begyndelsen af dette Aarhudrede paa Odense Seminarium! Mistroisk og i Besiddelse af en god Portion Flovhed, saa han ikke turde „klæde sig af," jo han havde saagu ligefrem „Vandskræk!" — Har jeg haft „Lidelsesfæller" paa Odense Seminarium? Nej, forhaabentligt ikke, for jeg var et særligt udholdende Eksemplar, før jeg endelig gav op! —

Efterhaanden var jeg kommen i tredie Klasse, uden at Ejler Møller havde faaet mig „afklædt". Men en Dag i en Undervisningstime i Pædagogik afbrød han pludselig sin Undervisning og siger ned til mig: „Nu gaar jeg over til at fortælle noget, Boe, som ikke kommer Dem ved; for det vil De aldrig faa Brug for." — Hvad var Meningen? Var jeg virkelig saa umulig, og skulde jeg dumpe til den afsluttende Eksamen? — — Det pinte mig, og jeg kunde ikke faa mig selv til at gaa til ham og spørge: — om jeg skulde dumpe — — —

Sagen var den, at jeg nogle Dage forud for denne Time havde haft min forøvrigt eneste Undervisningstime i Praktik med Børnene i VIII Klasse. Jeg skulde fortælle Børnene om Oehlenschläger, og jeg havde gjort mig særlig Umage. Nede i Klassen paa nederste Bænk sad min bedste Kammerat, Johs. Rasmussen, sammen med Ejler Møller, og de 2 havde forlængst funden hinanden. — Alt det „tørre" om Oehlenschläger kom jeg over i en Fart, men da jeg med dramatisk Effekt udslynger den unge Adams Replik: „Herligt det Land, hvor der gror saadanne Frugter!" — — — Bums! — — Videre kom jeg ikke. — Ejler Møller og Johs. Rasmussen dukkede sig begge fnisende under nederste Bænkerække, og efterhaanden fniste alle Tøsene med!! — — Ikke Tale om, at jeg kunde komme i Gang igen!

Jeg var flov og grædefærdig, og jeg var gal paa min bedste Ven, Johannes. Han kunde i det mindste have undladt at le mig ud. — Han forsikrede, — skønt jeg troede ham ikke — at Ejler Møller kunde lide mig, og da de dukkede sig bag Bænken, havde Ejler sagt: „Kan du se, han bliver god!" Længere fik jeg ikke Johs. Rasmussen, og da jeg ængstelig sagde: „Jo, men jeg faar jo slet for denne Præstation," svarede han leende: „Ja, det faar du nok!" — — —

Eksamen stod for Døren, og den humpede jeg mig nogenlunde igennem indtil sidste Dag, da jeg skulde op i Religion og Sang. — Kunde jeg nu bare faa en nogenlunde pæn Karakter i Religion, — jeg havde dog et mg fra I Del — saa var jeg sikker paa en forholdsvis pæn Eksamen. — Sammenlagt med mit mg fra første Del fik jeg: tg, en dobbelt Karakter!! — — —

Med dette „straalende" Udfald stævnede jeg over i Gymnastiksalen til Professor Nebelong. Han modtog mig med Ordene: „Naa, De vil gerne synge noget smukt. Vil De synge Lange Müllers: „Vi elske vort Land." — Da Professoren senere kom ud, fulgt af Ejler Møller og meddelte: Lars Boe ug÷, sendte Ejler Møller ham et strengt Blik, men Nebelong tilføjede: „Han har meget at lære endnu! Derimod har Weithaus faaet ug, for han er en god Kirkesanger!" — Ejler Møller gjorde Professoren opmærksom

paa min lige overstaaede Vandgang i Religion. Det var aabenbart, at dette lille Minus ærgrede Ejler Møller; men Professoren sagde paa sin flotte Maade: „Det tyder sku' paa, at han er et godt Menneske, og nu vil vi to tale med ham!" — — Bag alt dette stod altsaa den „strenge" Forstander, som vilde, at jeg skulde være Sanger og ikke Lærer.

Denne overlegne Skolemand saa jeg hin Dag for første Gang dirre af Nervøsitet — for mig? — — —

Hen under Aften samme Dag sad Johs. Rasmussen og jeg sammen med ham inde paa hans Kontor og talte om Fremtiden. Jeg tror endda, at det var første Gang, jeg betraadte denne hellige Hal. —

Mor Grethe viste sig nu og da blid og stille smilende, og hvor nød hun — som vi — sin Ejler, da han impulsivt udbrød: „Nu har jeg mine 2 Drenge om mig, og saa lukker du dig op, Lars, din videre Uddannelse skal jeg nok hjælpe dig med!" — — —

Alle vi, som har haft den store Lykke at kende Ejler Møller, Vilje- og Hjertemennesket, kender ham gennem denne Beretning. Lignende Situationer har han skabt mange af. Han kunde simpelthen ikke lade være! —

Johs. Rasmussen blev Lærer det første Aar paa Seminariet, men kom derefter ind ved Frederiksberg Skolevæsen, og nu fulgte 4 Aar med talrige og herlige Besøg i København af Mor Grethe og Far Ejler. Hvor var han straalende glad under disse Besøg, ja, saa renaissanceagtig, som ingen drømmer om. Borte fra Skolen, borte fra enhver Pligt og den „yngste" af os alle fire. —

Sidste Gang, vi fire var sammen, var den 21. Maj 1911 ved min Debut paa det kgl. Teater.

Ejler Møller fik Bud herom 8 Dage i Forvejen, og skønt han befandt sig midt i Eksamensforberedelserne, svarede han omgaaende telegrafisk: „Vi kommer og fester efter paa Dagmar!" —

Johs. Rasmussen døde pludselig om Efteraaret. Det tog stærkt ogsaa paa Ejler Møller. Under mit næste Besøg paa Seminariet sagde han bevæget: „Saa fester vi 3 ikke mere sammen." — Æret være hans Minde.

København, den 6. Januar 1939. *Lars Boe.*

Skolemanden Ejler Møller.

Aarsskriftets redaktør lod mig, da han bad mig skrive nogle mindeord om Ejler Møller, forstaa, at jeg fik anmodningen som en af de gamle elever, der som lærer blev knyttet til Ejler Møllers skole.

Arbejdsaarene hos skolemanden Ejler Møller staar for mig som en rig og lykkelig tid.

Jeg skriver med vilje skolemand og ikke kun forstander.

Alle hans gamle elever vil — uanset deres vurdering af Ejler Møllers skolevirke — være enige om, at betydningen af hans seminarievirke i allerhøjeste grad betingedes af hans fremragende evner og dygtighed som lærer. I aarsskriftet for 1936 har Johs. Rosenlund med hjertelige og kloge ord skildret Ejler Møller som den uforlignelige børnelærer, og samme sted har Aksel Meibom med litteraturundervisning som udgangspunkt givet smukt udtryk for, hvad seminarielæreren Ejler Møller gennem sin aandfulde, levende undervisning kom til at betyde for de unge.

Jeg vil derfor, hvor stor betydning jeg end tillægger denne side af hans seminariegerning, ikke gaa nærmere ind derpaa, men blot føje til, at vi som praktiklærere stærkt fik uddybet forstaaelsen af, hvor meget det har betydet, at forstander Møller, saa længe hans helbred tillod det, lagde saa megen vægt paa sit arbejde som lærer i børneskolen. Tidligere forskoleelever behøver blot at mindes begrebet storprøve, for at de forstaar, hvor stor betydning hans medarbejdere maatte tillægge det, at vi i børneskolelæreren Ejler Møller havde et lysende forbillede, og at han betragtede sit arbejde som praktikvejleder som noget centralt.

A propos — centralt! Skal man nævne noget, der skal fremhæve Ejler Møllers evne til at organisere og lede, forekommer det mig, naturligt at pege paa, hvilken betydning det har haft, at de to seminarieinstitutioner og børneskolen blev knyttet sammen til en skolemæssig enhed

med børneskolen som midtpunkt. Jeg ved godt, at de fleste gamle elever er klar derover, men jeg har alligevel lyst til at nævne, at betydelige skolefolk, f. eks. professor N. A. Larsen, paa given foranledning har fremhævet dette i udtalelser om seminariet. Børneskolen blev for de voksne elever ikke bare en øvelsesskole, hvor de havde saa og saa mange praktiktimer.

Institutionerne blev een skole med een leder, og Ejler Møller var en leder med ikke blot de pædagogiske egenskaber, men ogsaa de administrative evner, som den tredobbelte lederstilling krævede. Vi har saa ofte i lærerkredsen paa seminariet brugt følgende vending: Det e r nu godt med oplyst enevælde.

Ejler Møller var en stærk personlighed med myndighed til at praktisere enevælde; han havde format til at gøre det til en oplyst enevælde, og han havde hjerte til at gøre det til en oplyst enevælde, man befandt sig vel under.

Vi følte os ikke som et lærerpersonale, men som en kreds af medarbejdere.

Jeg er klar over, at det tager sig paradoksalt ud; men jeg finder ingen grund til at gaa nærmere ind derpaa. Jeg lader det staa som et oplevet faktum.

Der var tryghed i at komme i tjeneste hos Ejler Møller, for man blev mødt og omgærdet med tillid; der var gode vækstbetingelser for den unge medarbejder i hans seminarium (= planteskole), for man fik frihed under ansvar.

Om hans unge lærerkræfter i hans yngre dage kunde komme ud for et tordenvejr med lynnedslag fra „fatter" lignende dem, som med mellemrum rystede børneskolen i min elev- og børneskolelærertid, ved jeg ikke — — jeg vilde for resten ikke betragte det som noget forfærdeligt. Jeg var som seminarieelev et par gange genstand for et saadant uvejr, og ... saa blev det nogle af de oplevelser, der til min beundring for min lærer og forstander føjede, at jeg kom til at holde af mennesket Ejler Møller.

Fra min lærertid paa O. S. vil jeg karakterisere hans forhold til os lærere saaledes: Tillid uden mange ord, men givet i hans faste blik og mærket saa stærkt i det haandtryk, der fulgte med — og det baade, naar det gjaldt dadel og anerkendelse.

Jeg tror, at vi lærere alle har mærket noget af det, jeg har følt saa stærkt under de senere aars venskabsforforhold til min gamle forstander: Man fik i eet enkelt stærkt glimt noget af det menneskeligt mest betagende ved manden Ejler Møller, naar man skulde gøre ham en undskyldning — — nej, det er ikke rigtigt, det var større: Som den mand ikke blot kunde tage imod, men kunde give en undskyldning!

Lad det sidste i en parentes tjene til at pege paa, at vor taknemmelighed ikke har ført os til en kritikløs beundring. Selvfølgelig havde Ejler Møller som ethvert menneske fejl og tog fejl; det er imidlertid kun i fremførelse af kritik, det bliver opgaven at finde og paavise saadant.

Og dog kunde jeg have lyst til at standse op ved noget, der ikke sjældent er bleven lagt ham til last: at han isolerede sig for meget. Jeg vil ikke benægte, at man i konkrete tilfælde kunde have ret i, at han derved kom til at staa vanskeligere end nødvendigt; men det forekommer mig, at det stort set var en styrke og til gavn for hans skole, at han helligede sig sin skolegerning i en saadan grad, at man uden at være banal kan paastaa: hans liv var hans skole. Jeg er i hvert fald blandt dem, der vil understrege betydningen heraf, naar det skal paavises, hvorfor hans skolevirke lykkedes saa godt.

Vi, der har arbejdet sammen med Ejler Møller, har haft særlig Lejlighed til at lære at kende og værdsætte hans menneskekundskab. Der forblev hos dem, han fik med at gøre, ikke meget skjult for hans psykolog-blik. At det ikke til tider virkede knugende paa en, hang sammen med, at han bekendte sig til og praktiserede opmuntringens pædagogik — han ruskede sjældent, men min erfaring er, at han i hvert fald ikke ruskede uden at opmuntre.

Der er tre skikkelser fra pædagogikkens historie: Vit-

torino da Feltre, Amos Comenius og Christian Salzmann, som Ejler Møller satte særlig højt, og smukke træk fra disse ædle pædagogers tanker og virke kan genfindes i det skoleideal, som Ejler Møller satte sine rige evner ind paa at virkeliggøre paa Odense seminarium.

Derfor tør den, der skriver dette, gøre kollegerne — hvor forskelligt vi end hver især i enkeltheder vilde give udtryk for, hvad minderne om arbejdsaarene hos Ejler Møller rummer for os — til medunderskrivere paa:

Med en varm følelse af taknemlighed for, hvad mennesket og skolemanden Ejler Møller har betydet for os, og i dybfølt taknemmelighed — og jeg vil sige ydmyg taknemmelighed, fordi vi saa langt fra var eller naaede, hvad vi gerne vilde — for rige arbejdsaar i tillid og tryghed vil vi ære hans minde, og vi vil ønske, at vi, saa vidt vore evner og kræfter rækker, maa faa lykke til at bekræfte det gennem det arbejde, der ligger foran os ved vor gamle skole.

Odense, i Januar 1939.

Georg Knudsen.

Forstander Ejler Møllers Jordefærd.

Den 5. April 1938 jordedes Ejler Møller paa Sorgenfri Kirkegaard ved Lyngby. Den smukke, lille Kirke var fyldt til sidste Plads af Familie, Venner, Bekendte og gamle Elever af Forstanderen. Salmerne, der blev sunget, var: „Jeg er træt og gaar til Ro." — „At sige Verden ret Farvel." — „Den store, hvide Flok" — og ved Graven sidste Vers af „Altid frejdig". Ligtalen blev holdt af Pastor Blessing (den gengives foran). og til sidst sang kgl. Operasanger Lars Boe, Forstanderens gamle Elev og Ven, oppe ved Orglet Salmen „Den store Mester kommer." Hans smukke og kraftige Stemme i Forening med Salmens enkle Ord greb alle Tilhørerne. Ved Graven talte Elevforeningens Formand, hvis Ord gengives herunder, og sluttelig takkede Skuespiller Christen Møller.

Ja, saa hviler da nu Ejler Møller ved Siden af sin Hustru og sin Datter paa den smukke Sorgenfri Kirkegaard. Hvor underligt, at hans sidste Hvilested netop skulde blive paa en Kirkegaard med dette skønne og forjættende Navn; thi Ejler Møllers sidste Leveaar var, saavidt jeg forstaar, ofte præget af tunge Tanker, og jeg tænker mig, at hans grublende Sind tit længtes mod

„— — et saligt Glædens Hjem,
hvor alle Helgen bo,
hvor der er evigt Lys og Dag,
og evig Fred og Ro."

Poul Nissen.

Ved Ejler Møllers Grav.

(Tale, holdt af Elevforeningens Formand).

Som Formand for Odense Seminariums Elevforening vil jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord ved min gamle Lærers og Forstanders Grav.

Jeg har haft den Lykke at kende Ejler Møller fra mit 11. Aar. Jeg husker ham som den fornøjelige, flittige og særprægede Lærer i Mulernes Legatskole. Hvor var han ung og frisk og fuld af Kraft og Liv. Senere krydsede vore Veje igen hinanden, idet jeg blev Elev paa Odense Seminarium i 1907. Paa forskellig Vis har jeg holdt Forbindelsen med Seminariet ved lige og haft Lejlighed til, om end i nogen Afstand, at følge Forstanderen op gennem Aarene. Sikkert vil hans nærmeste og hans Arbejdsfæller kunne give et meget mere udførligt Billede af Mennesket Ejler Møller, end jeg er i Stand til det; men paa den anden Side vil mit Syn, paa Grund af Afstanden, være saadan, at de store og rene, enkle Linier træder klart frem, medens de smaa, skarpe Kanter, som ethvert Menneske ejer, udviskes.

Hvad jeg klarest erindrer, naar jeg tænker paa, hvad Ejler Møller var, er hans Ildhu. Han virkede inciterende, søgte at overføre den Flamme, der brændte i ham, til

Børn og unge. I mangt et Sind har hans Ord fænget og baaret Frugt gennem Aarene, og for dette brændende Sind skylder vi ham Tak. Ikke alle forstod Ejler Møller i hans Ungdoms fremadstormende Aar; men Aarene lærte ham Ydmyghedens Visdom. Den, der opmærksomt og kærligt granskede hans Væsen, som det gav sig Udtryk i Handling, i Skrift og i Tale, ham maatte det forekomme, at Mennesket Ejler Møller voksede med Aarene, mere og mere lærte den vanskelige Kunst at blive ydmyg og at tilgive.

Jeg vil gerne slutte med at citere nogle Ord af Ejler Møller fra et Foredrag, han holdt for gamle Elever i Aaret 1911:

„Kan det hedde om Odense Seminarium, at det sender Lærere ud, som er lykkelige i deres Gerning, fordi de ser dens Vanskelighed, som ejer sundt Humor i deres Samliv med Børnene, og som sætter vort dejlige Sprog paa dets rette, høje Plads mellem Fagene, — ja, saa sker der Odense Seminarium Ære!"

Disse Ord af den unge Ejler Møller synes mig som et Motto for hans Liv som Skolemand, og for den Dygtighed og Kærlighed, hvormed han søgte at virkeliggøre disse Tanker, udtaler jeg paa alle gamle Elevers Vegne en inderlig Tak og et „Æret være Ejler Møllers Minde!"

Lærer Stenderup.

Atter har 1915-Holdet mistet en af sine Kammerater, nemlig Th. Stenderup, der var Lærer i Døstrup i Sønderjylland. Stenderup var født i denne Landsdel. Her gik han i Skole og fik hele sin Undervisning paa Tysk, og som voksen fortsatte han sin teoretiske Uddannelse i 3 Aar paa Brødremenighedens Skole i Sydtyskland, men maatte derefter, da han var Optantbarn, vælge mellem Danmark og Tyskland, og de, der kendte ham, var ikke i Tvivl om, at han valgte det første.

Fra 1912—15 læste han paa Odense Seminarium og var derefter Lærer paa Skanderborg Realskole, og efter i 4 Aar at have været i Tranekjær paa Langeland, blev han kaldet til Førstelærer og Organist i Hillerslev paa Fyn. Her

øvede han sin Manddomsgerning og arbejdede i bedste Forstaaelse Side om Side med en Befolkning, der var stærk friskolevenlig. Men da han i 1930 overværede en Klassekammerats Begravelse i Døstrup, vaktes i ham en gammel Længsel til Sønderjylland, og han bestemte sig til at søge Embedet i ovennævnte By og fik det. Men allerede 2 Aar efter begyndte hans Helbred at vakle, og de følgende 6 Aar var trange og til Tider meget pinefulde, men han gennemgik sine Lidelser med en næsten utrolig Taalmodighed og døde saa den 11. August, lykkelig og glad i Tro paa den Gud, han hele sit Liv havde søgt at tjene.

Han og undertegnede sad Side om Side i tre Aar, og en bedre Kammerat fandtes ikke. Han læste i en moden Alder og kunde som faa gaa til Bunds i Emnerne, navnlig Sprog, og naar Dr. Møller og han drøftede Dansk, maatte Klassen have sin Opmærksomhed spændt for at kunne være med. Han var dertil rolig og forstaaende og vel derfor uhyre mildt dømmende, og han var en Mand, hvis Vandel har været et smukt Eksempel for mange.

Han efterlader sig Hustru og 6 Børn, hvoraf en Datter er færdig paa Tønder Seminarium til Sommer, og en Søn og en Datter studerer Medicin.

Odense, i Januar 1939.

C. J. Rindorf.

Mindeord om Portner Pedersen.

Født paa Hindsholm 1857, død i Fredericia den 6. Juli 1938.

De, der har været Elever paa Odense Seminarium inden for Tidsrummet 1904–1927, vil alle mindes gamle Portner Pedersen med stor Venlighed, mindes ham som en stilfærdig, rar Mand med et Par milde, gode Øjne og et Par hjælpsomme Hænder, der altid var tilrede. Han var Seminariet en virkelig god Mand, Forstander Møller en tro og trofast Tjener, os alle et godt Eksempel, fordi han viste os det at være tro paa den Plads, vi er sat. Et af hans store Ønsker var at holde 25 Aars Jubilæum sammen med Forstander Møller (de begyndte nemlig samtidig); men det naaede han ikke. Af Helbredshensyn maatte han tage sin Afsked fra Seminariet 1927. Han og hans Hustru rejste saa til Fredericia til en Søn. Fru Pedersen lever endnu og bliver 80 Aar i Januar.

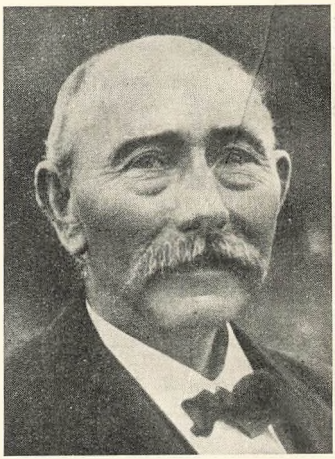

Den 6. Juli, kun faa Maaneder efter Forstander Møller, døde Portner Pedersen og blev begravet den 11. Juli fra Trinitatis Kirke. Provst Rørdam holdt en meget smuk Tale over ham; han havde ogsaa set, at det var en gammel, veltjent Hædersmand, der var gaaet ind til den evige Hvile.

– De falder, de gamle Træer, der hegnede O. S. Men vi tør haabe og tro, at de unge og yngre Træer, der vokser op om O. S., har Mod, Kræfter og Kærlighed til at føre det videre frem i samme gode Aand og Tone.

Odense Seminarium, i Januar 1939.

Laura Andersen.

Kære gamle Elever og Venner!

Elevforeningens Formand bad mig om at faa den Tale, jeg vilde holde ved Julefesten, og det har jeg, som De ser, indvilliget i; men jeg vil gerne ogsaa have en personlig Hilsen med til Dem alle fra O. S. og O. F. S., der nu gennem kort eller lang Tid har staaet i Arbejdet rundt om i det ganske Land.

Og jeg føjer en varm Tak til til dem, der bliver ved at føle sig knyttet til os, skønt saa meget er forandret, og skønt de véd, at den og den, som de holdt af i deres Seminarietid, vil de ikke træffe her mere. De skal vide, at det er en stor Opmuntring og Glæde for os, der nu er tilbage, og som skal søge at bære O. S.'s gode Traditioner videre, at mærke, at der omkring O. S. og O. F. S. staar en Flok af gode Venner, som vil glæde sig, hvis Arbejdet kan lykkes for os, og som ikke er bange for at ofre lidt for at holde Forbindelsen levende.

Vi vil være glad for at se mange gamle Elever til Elevforeningens Sammenkomst i Aar og vise dem det nye, som vi har faaet indrettet, og vi haaber, at De alligevel vil finde, at O. S. trods Forandringerne er let at kende.

Paa glædeligt Gensyn til Paaske. Venlig Hilsen

Alfred Hansen.

En Juletale.

Jeg vil gerne byde velkommen til Julekaffebordet her, til Skolens Venner, og dertil regner jeg de gamle Elever, der har fundet Vej hertil i Aften, og til den store Flok, som har deres daglige Gerning og Gang sammen med os til daglig.

Og jeg vil gerne ønske Dem alle: Glædelig Jul! ikke blot opfattet saaledes, som man i Forbifarten kan henkaste det som en venlig, om end lidt overfladisk Hilsen, men netop ønske Dem en g l æ d e l i g Jul: en Jul og en Juletid

med mange Glæder og Lykke til at finde de Glæder, der er mest Dybde i.

For alle Børn og vistnok ogsaa for de fleste voksne rimer Jul og Glæde saa dejligt sammen, saadan som vi jo ogsaa synger om det i næsten alle vore Julesalmer: Glade Jul, dejlige Jul. Og dog kan det jo saa alligevel somme Tider knibe at følge helt med i den fulde Glæde, fordi Kulde, Utryghed og Modløshed og Nederlag stikker Hovedet frem oftere og oftere og vil plette vore Glæder.

Hvor vi vender os hen, er det, som om det strømmer imod os med Kulde og Trøstesløshed, og vi fyldes mer og mer af en bitter Følelse af vor egen Magtesløshed; ja det er næsten, som om vi snart ikke engang længere maa have Lov til at tage til Orde mod det, der fylder os med Harme og Afsky.

Mange af os har ogsaa oplevet en stor Skuffelse i det, at vi troede saa sikkert, at vi var med i det s t o r e Fremskridt. Det var næsten som en Rus for os at være med i det. Fremskridtene syntes os mere og mere iøjnefaldende: Livet kunde gøres lettere og lysere paa mangfoldige Maader; de vidunderligste og sindrigste Opfindelser og Indretninger skulde sikre os og gøre os fri og trygge. Og saa staar vi nu og oplever, at det, som skulde tjene os paa Fremskridtets Vej, det lader sig lige saa godt bruge til djævelsk Ødelæggelse, til at sprede Rædsel og Død omkring sig.Og selv om det nu ikke var saaledes, hvad kunde saa al vor sindrige Mekanik for Resten hjælpe os, naar Modgang og Ulykke kom til os? Hjalp de os, naar vi trængte til Trøst og Hjælp? Nej, vi ser godt nok, at vi staar med en Dynge værdiløse Ting mellem Hænderne, og at Tomhed og Kulde strømmer ud derfra.

Og det kan vel ogsaa gerne hænde, at vi føler noget gro frem inden i os selv, som vi ikke gerne vil kendes ved, og som fylder os med Utryghed og en Følelse af Hjælpeløshed.

Saa er det da, vi „midt i Mørket og Jordens Kuld" vender os mod den gamle Jul, i Forventning om, at det Lys og den Varme, der udstraaler fra den, kan smelte de Isbjerge,

som truer med at fryse os inde. Og at den Fred og Glæde, Julen har bragt til Slægt efter Slægt før os gennem tusinde Aar, ogsaa maa blive os til Del. Den Julens Gave er det, jeg ønsker, vi maa tage imod, og det er det, jeg gerne vil have lagt ind i mit Ønske om G l æ d e l i g J u l.

Vi siger Tak for Juleforberedelserne, der kan stemme vort Sind og bringe os Bud om god Vilje mellem Mennesker.

Julen er i høj Grad noget med at give, selv om den i endnu højere Grad er noget med at modtage. Den taler til os om Hjertelag, om Godhed. Lad os tage mod den med de Gaver, den har at bringe os ud af menneskelig Godhed, og lad os tage imod dens Gaver, hvor vi trænger mest til dem, og gid vi maa faa Lykke til at bære Julens Varme med os ind i det nye Aar.

Alfred Hansen.

Lidt om den økumeniske Bevægelse.

Den historiske Udvikling gennem Aarhundredernes Gang har ført det med sig, at den „ene, hellige, almindelige Kirke", som vi bekender os til i den 3die Trosartikel, er blevet spaltet op i mange forskellige — til Tider hinanden stærkt modsatte — Kirkesamfund.

„At græde over spildt Mælk," er som bekendt til ingen Nytte. At harmes over den historiske Udvikling, reparerer heller ikke sket Skade.

Men vaagne, kristne Mennesker kan, i Sorg over at finde al den faktiske Splittelse og Delthed i Nutiden (i Stedet for det Fællesskab og den Enhed, der burde være Kendemærket paa den kristne Kirke) — søge bag om de nationale og konfessionelle Skillelinier, frem til det, der dog er det centralt forbindende mellem alle troende til alle Tider, haabe paa bedre Tider og arbejde paa, at bedre Tider virkelig kan komme!

Det er det, den økumeniske Bevægelse vil!

* * *

Ordet „økumenisk", der klinger saa fremmedartet, er af græsk Oprindelse og betyder „altomfattende", „fælleskirkelig", eller noget i den Retning. Denne Betegnelse siger i Virkeligheden det samme som Ordet „katolsk", der ogsaa skal udtrykke det verdensomspændende og almene. Men af gode Grunde kan protestantiske Kristne daarligt anvende Betegnelsen „katolsk" om en nutidig Bevægelse, hvis de da med Glæde og god Samvittighed skal kunne være med i den. Derfor anvendes altid nu Betegnelsen „økumenisk".

* * *

Der har været Forløbere for den økumeniske Bevægelse; man har gennem hele sidste Aarhundrede kunnet mærke, at det gærede i mange Kristnes Sind. Længslen efter Enhed og Fællesskab voksede sig stærkere og stærkere og gav sig flere og flere Udslag rundt omkring i de forskellige Lande og Kirkeafdelinger.

Allerede saa tidligt som 1845 begyndte „Evangelisk Alliance" at samle Repræsentanter fra forskellige, hverandre fremmede Kirkesamfund, til fælles Møder og Forhandlinger. Især „Alliancen"s Bedemøder slog an saa at Tilslutningen i Tidens Løb blev betydelig fra de „lav"kirkelige Kredse, hvorfra „Alliancen" har sit Udspring, (den „lav"kirkelige Retning i England, Metodister, Baptister, pietistisk og indre-missionsk prægede Samfund i Tyskland og Skandinavien).

Inden for de kristelige Ungdoms-Foreninger har samme internationale og interkonfessionelle Tendens været mærkbar. Det er ikke helt tilfældigt, at K. F. U. M.s Motto fra Begyndelsen af har været Ordet fra Jesu ypperstepræstelige Bøn:„at de alle maa være eet." Der har gennem mere end det sidste halve Aarhundrede været et vist effektivt, mere eller mindre verdensomspændende Samarbejde indenfor K. F. U. M. og K. F. U. K., indenfor Verdens kristelige Studenterforbund og i de aktive kristne Kredse, der var optaget af at drive Missions-Arbejde i andre Verdensdele.

Blandt Forløberne kan ogsaa — men dog med mere Forbehold — nævnes de Forsøg, der er gjort paa at samle Kristne efter konfessionelle Retningslinier, men ud over de nationale Modsætningers Grænse. Saaledes stiftedes i 1923 i Eisenach det saakaldte „lutherske Verdenskonvent", der søger at samle Lutheranere i alle Lande og alle Verdensdele til en Helhed. Konventets Formand er siden 1935 den bekendte Biskop Mahrarens i Hannover.

Ligeledes i 1923 stiftedes en anden Sammenslutning:

„det protestantiske Verdensforbund"; det skylder hollandsk Initiativ sin Oprindelse og skal søge at forene lutherske og reformerte Kristne til Værn for deres evangeliske Tro i Nutiden. Denne Sammenslutning udgiver et betydningsfuldt Tidsskrift: „Protestantische Rundschau", der holder én godt à jour med den kirkelige Situation i Øjeblikket.

Endvidere er det værd at mærke sig, at den engelske Kirke som saadan i den sidste Menneskealder har søgt at knytte visse Forbindelser — blandt andet med Nadverfællesskab mellem de tilsluttede Kirkesamfunds Medlemmer til Følge — med f. Eks. skandinaviske Kirker. I 1920 oprettedes saaledes Nadverfællesskab med den svenske Kirke; og i 1936 med den finske. Betingelserne for Oprettelsen af et saadant Fællesskab er fra engelsk Side følgende: man skal 1) godkende Skriftens ubetingede Autoritet, 2) den nicænokonstantinopolitanske Trosbekendelse, 3) de to Sakramenter, Daab og Nadver, 4) samt anerkende Betydningen af „successio apostolica" (være i Besiddelse af den ubrudte Rækkefølge af „apostolsk" indviede Biskopper, fra Oldtid og indtil Dato).

Medens den danske Kirke saa udmærket kunde sige ja til de tre første Betingelser, glipper det jo, som bekendt, for os med Hensyn til den fjerde Betingelse. Paa Reformationstiden afbrødes for vort Vedkommende Rækkefølgen, da Luthers gode Ven, Bugenhagen, indviede de første danske lutherske Superintendenter. Bugenhagen var ikke selv en rettelig indviet Biskop. —

Men alt dette er kun Forløbere for den egentlige økumeniske Bevægelse. Thi „økumenisk" betyder, som allerede bemærket, „altomfattende", „fælleskirkelig" — altsaa med Tilsidesættelse af alle konfessionelle Afgrænsninger — og altsaa ogsaa med Villighed til at omfatte f. Eks. den katolske Kirkeafdeling og optage den i sig, om denne blot selv vil vise sig villig hertil!

* * *

Den klart formulerede økumeniske Bevægelse er udsprunget omtrent samtidigt paa tre forskellige Maader.

A. I 1910 startedes i Amerika en kirkelig Bevægelse for Fællesskab i Trosbekendelse og Kirkeforfatning under Betegnelsen: Bevægelsen for „Faith and Order". Den har samlet Tilslutning fra hele Verden til sit Møde i Lausanne 1927 og til Mødet i Edinburg 1937.

Denne Bevægelse er særligt præget af Interesse for theologiske og dogmatiske Spørgsmaal. Man søger ved

indgaaende Studier og grundige Forhandlinger at vinde nyt Lys over Fortidens Stridsspørgsmaal, og haaber ad den aabne Drøftelses Vej at naa frem til større gensidig Forstaaelse. Det bør noteres, at betydelige Fremskridt allerede er opnaaet paa denne Maade.

Formand for denne Gren af Bevægelsen er Ærkebiskop Temple af York (i England); Lederen herhjemme er Biskop Fuglsang-Damgaard i København.

B. I 1914, i Dagene kort før Verdenskrigen brød ud, stiftedes i Konstantz den saakaldte „World Alliance", der lige fra Begyndelsen har taget — og stadig fastholder — et meget specielt Sigte: at virke for Fred mellem Folkeslagene paa kristeligt Grundlag, nemlig ved at søge ud fra det kristelige Kærligheds- og Broderskabs-Princip at paavirke den offentlige Mening overalt i Verden.

Man er i „World Alliance"s Kredse sympatisk stemt over for Folkeforbundets Virksomhed og ønsker alle politiske Stridsspørgsmaal afgjort ved Voldgiftskendelser.

Af kendte Mænd har Biskop Valdemar Ammundsen († 1937) været i Forgrunden inden for Alliancens Arbejde; ja, i en Aarrække var han endog Formand for Verdens-Sammenslutningen. Den nuværende Leder af den hjemlige, danske Komité for Alliancen er Biskop Axel Rosendal i Roskilde.

C. Den 3die økumeniske Sammenslutning, „Life and Work", („den økumeniske Bevægelse for praktisk Kristendom"), har sit Udspring i et Opraab, som Ærkebiskoppen af Uppsala, Biskopperne af København og Oslo (samt enkelte andre fra neutrale Lande) udsendte i 1914 i Verdenskrigens Begyndelse. Samarbejdet fortsattes under Krigen og havde en videre omspændende Sammenslutning til Følge i Aarene efter Krigen.

I 1925 afholdtes et saare betydningsfuldt Møde i Stockholm; det samlede Kirkefolk fra alle Verdens Lande og var faktisk det første økumeniske Møde siden Reformationstiden. I 1937 afholdt „Life and Work" sit andet økumeniske Møde, nemlig i Oxford, hvor Nutidens mest brændende Problemer drøftedes, ikke mindst Problemet: Kirkens Forhold til Statsmagten, — det Problem, der jo staar paa Dagsordenen i Rusland, Tyskland og mange andre Steder.

„Life and Work"s særlige Interesse ligger paa den kristelig-etiske Linie: Kirkens Forhold til det borgerlige Samfund, til de sociale Spørgsmaal, Opdragelsen af Ungdommen osv. Ogsaa Spørgsmaalet: „Krig og Fred" er man i højeste Grad vaagen overfor.

Man er i „Life and Work" Kredse af den Opfattelse, at jo mere Kristne for Alvor er optaget af praktisk kristeligt Arbejde og personligt gør en Indsats for at virkeliggøre Kristi Rige her paa Jord, desto lettere kan de ogsaa finde hverandre i det fælles Samarbejde og lettere naa til Enighed om det væsentlige. Enheden i Kristus kommer i saa Fald, saa at sige, af sig selv.

Den betydeligste menneskelige Drivkraft i „Life and Work" Bevægelsen var fra første Færd og til sin Død († 1931) Ærkebiskop Söderblom (i Uppsala).

Formand for Verdensbevægelsen er for Tiden Biskop Bell af Chichester (i England). Betydende Mænd i den danske Komité er Direktør Toftegaard, Professorerne Nørregaard, Geismar, Warming o. fl.

* * *

Det kan siges at være uheldigt, at der er tre sideløbende Retninger af samme økumeniske Bevæglse. Det føles ogsaa af mange som noget, der blot bør være et Begynder-Stadium. Der bør tilstræbes en Sammenslutning af de tre — eller i hvert Fald et snævert Samarbejde imellem dem.

Der er meget, der tyder paa, at noget saadant ogsaa vil naas i de nærmeste Aar.

Allerede i 1937 har i hvert Fald „Faith and Order" og „Life and Work" paa de to økumeniske Møder, henholdsvis i Edinburg og Oxford, vedtaget at slutte sig sammen og i Fællesskab oprette et universelt „Kirkernes Raad". Dette Raad skulde saa for Fremtiden fungere som Organ for hele den økumeniske Bevægelse, og til Stadighed være Bevægelsens Talerør i de skiftende Situationer, hvori Kirken staar f. Eks. overfor Statsmagtens Krav.

Endnu, mens disse Linier skrives, er Vedtagelsen fra 1937 ikke traadt ud i Livet; det universelle Kirke-Raad er endnu ikke blevet til Virkelighed. Men der arbejdes stadig paa, at dette snart maa ske; formodentlig vil indeværende Aar bringe Virkeliggørelsen af Beslutningen.

* * *

Til hvad Nytte er den økumeniske Bevægelse?

Maaske nogen vil svare: Tidens Nød kræver den! Naar Modstanden mod Kirke og Kristendom er saa stærk og saa vel organiseret, som Tilfældet er i Nutiden, da kan den kristne Menighed ikke længere taale at staa saa splittet og delt. Thi derved bliver den altfor magtesløs.

Nuvel, det Svar rummer en vis Sandhed. Alene af den Grund kunde det være rimeligt at søge bedre at slutte sig sammen.

Men jeg tror, at vi, der staar inden for Bevægelsen og i Aarevis personligt har deltaget i Arbejdet og i Samværet med Kristne af andre Nationer, Racer og Konfessioner, alligevel helst vil give en anden Begrundelse. Vi vil sige: Vi hørte et Kald gennem denne Bevægelse! Vi har selv, paa mærkelig Maade, mødt Gud igennem den. Vi mødte nemlig haandgribeligt dette, at her var noget, der besad en underfuld Evne til at bryde alle Skranker ned og slette alle Forskelle af national, social og seksuel Art; en Magt, der med Aands Klarhed og Overbevisning bandt Hjerter sammen, fordi den bandt alle til Kristus.

Og vi vil tilføje: vi under andre samme Oplevelse! Thi det hjælper os alle til fastere at tro paa Gud som Verdens Herre, — mere nutidigt og mere reelt! —

Flere har udtalt Frygt for, at den økumeniske Bevægelse kun skulle kunne bestaa i Kraft af Kompromis'er; man skulde kun kunne naa til en „tilsyneladende" Enhed ved „at skære en Hæl og klippe en Taa"; med andre Ord, ved at slutte sig sammen paa et temmelig forfalsket Grundlag.

Vi, der staar inden for Bevægelsen, frygter ikke denne Kritik; thi der er ingen Bund i den! Vi frygter heller ikke for — skønt værende Protestanter — at tage den fulde Konsekvens af Bevægelsens Betegnelse, „den økumeniske"; vi har altid indbudt og vil altid vedblive med at indbyde alle, der bekender Kristus, — altsaa ogsaa Katolikkerne — til Samvær og Samraad med os; og det til trods for, at de romersk-katolske indtil Dato høfligst har afslaaet alle Indbydelser!

Vi giver nemlig vor fulde Tilslutning til Augustins kendte Ord, — det Ord, der klart udtrykker, hvorledes oprigtige Kristnes Stilling over for anderledes indstillede Trosbrødre bør være —: „Enhed i det væsentlige, Frihed i det uvæsentlige, Kærlighed i alt!"

Januar 1939.

Ejnar Johs. Poulsen.

Elevudveksling.

Det kan falde én svært at tro, at statsmændene i de store lande nogensinde har troet paa Folkeforbundet, selv lige da det blev stiftet. Franskmændene begyndte straks

at sikre sig mod det næste angreb ved at bygge Maginot-Linjen, der antagelig engang i fremtiden vil staa som et minde om en vild og barbarisk tid. Men der er ingen tvivl om, at der gik en begejstringsbølge gennem folkene, og at den gav sig stærkest udslag i England. Dér indsaa man, at hvis der skulde komme en ny aand, en fredens og anstændighedens aand, saa maatte der skabes en ny indstilling hos børnene. Næsten spontant opstod der børneafdelinger af den nystiftede folkeforbundsforening, League of Nations Union, mange forskellige steder i landet. Tusinder af lærere paatog sig at ofre deres fritid for at skabe en bedre fremtid for ungdommen.

Indtil for nylig angav rapporterne, at der var 1500 saadanne børneafdelinger fordelt paa 1400 forskellige skoler, altsaa en mægtig børneforening. Det er i forbindelse med denne, vi er begyndt at gennemføre vore aarligt tilbagevendende elevudvekslinger. Den første fandt sted i 1937. Ved paasketid ankom et halvt hundrede engelske børn (14—16 aar) her til Assens, hvor de skulde bo hos danske kammerater i samme alder. Det var fra begge sider ment som et eksperiment, og vi havde mange betænkeligheder. Kunde de forstaa hinanden tilstrækkeligt? Vilde de engelske børn ikke kede sig i saadan en dansk familie, hvor kun een talte engelsk, endda mangelfuldt? Hvordan med maden? o. s. v. Det lykkedes over al forventning. Hele byen samlede sig til en kraftanstrengelse for at gøre opholdet til en oplevelse for de unge englændere. Bilejere kørte tidligt og silde, de handlende gav traktementer af enorme dimensioner, og i hjemmet mødte børnene den hjertelige, madrige, danske gæstfrihed. Fablerne om danskernes appetit voksede blandt de engelske børn til rene Münchhausenhistorier. „Ikke saa snart er et maaltid spist, før der dækkes til det næste," sagde de. Og sandelig kunde de forstaa hinanden. Efter et par dages forløb var de tøet helt op, og man saa danske og engelske børn gaa passiarende og diskuterende omkring paa gaderne. Det var en tid fuld af spænding, oplevelse og aandelig udvikling, ja, og naturligvis af pudsige misforstaaelser. Et sted forlangte en engelsk

pige fried eggs. Veninden forstod hende ikke, og husfaderen slog derfor op i ordbogen og fandt fry = fiskeyngel. Hun vil have rogn, tænkte han, og saa af sted ned til fiskehuset efter noget.

Vi gengældte visitten i slutningen af sommerferien. I stedet for at bo i private hjem var der en del af os, der tilbragte tiden i en af børneafdelingernes sommerlejre sammen med vore tidligere gæster. Jeg havde et hold danske børn til en saadan lejr i Devonshire, Nansen Pioneer Camp, hed den. Landskabsmæssigt er det noget af det smukkeste i England, omtrent som Rebild Bakker, men i meget større dimensioner. Henved 100 børn, baade drenge og piger, og deres ledere levede her under de mest primitive former; maden blev kogt paa baal, man maatte ned i en dyb kløft for at vaske sig i bækken om morgenen, og det er jo dejlligt at lege stenaldermennesker en gang imellem. (Mon man for resten vaskede sig i stenalderen?). Men iøvrigt var det ikke nogen almindelig lejr efter dansk opfattelse. Det var en politisk diskussionslejr for børn fra 12—18 aar. En gennemsnitsdansker stejler. Hvadbehager, 12 aars børn diskutere politik? Ja, endda storpolitik. Man mener i England, at et 12 aars barn udmærket godt kan se, om det er rigtigt af italienerne at trænge ind i Abessinien og dræbe de indfødte med giftgas. Et barn kan ogsaa forstaa, at den slags ting burde ordnes ad fredelig vej landene imellem gennem

Rotary Club har trakteret os i et gammelt Klubhus ved Themsens Bred

et folkeforbund. Men selv om man begyndte med en folkeforbundskultus, der ikke kunde holde stik, da folkeforbundet viste sig ikke at svare til forventningerne, saa har man heller ikke i denne børneforening lagt fingrene imellem, naar fiaskoerne blev skildret. Man ønsker kort sagt at klæde fraserne af for børnene, saaledes at de engang skulde kunne undgaa den skæbne, der er blevet slægt efter slægt til del: at skulle myrde og lade sig myrde i en blanding af heroisme og aandelig blindhed. — Her i lejren gik det saaledes til:

Der blev holdt tre store foredrag om Fascisme, Kommunisme og Demokrati. Foredragsholderne var alle tilhængere af det system, de talte om. Efter foredraget trak børnene sig tilbage i allerede inddelte grupper, og sammen med deres voksne ledere diskuterede de foredragsholderens udtalelser. Hver gruppe opstillede en del spørgsmaal, og som tredie led i rækken kom foredragsholderens besøg hos grupperne, hvorunder han besvarede de opstillede spørgsmaal. Og enten de var 12 eller 18 Aar, de syntes at gløde af interesse for problemerne. „At de gider," sagde de danske børn, til hvis undskyldning det dog maa siges, at de ikke beherskede sproget godt nok til at deltage. De gik ud paa eventyr i Devonshires herlige vildnis imens. Min opgave som leder af en udenlandsk gruppe var at lære dem noget om Danmark. Jeg fortalte dem om det politiske, læste eventyr af H. C. Andersen, lærte dem danske sange, paa dansk saagar, og om aftenen omkring lejrbaalet fik vi dem igang med sekstur, fingerpolka og risch-rasch-filiong-gong. Lejren sluttede med et stort møde, hvor de tre førnævnte retninger gjorde op med hinanden, og det endte selvfølgelig med en drabelig sejr for demokratiet.

For dem, der endnu har kulde ned ad ryggen ved at tænke paa disse væmmelige lejre, hvor man taler politik med børn, kan jeg give den beroligende oplysning, at vi ikke mere kommer til dem under vore udvekslinger. Jeg sætter en dansk og en engelsk skole i forbindelse med hinanden. De danske børn er i England omkr. 20. Juli—5. August. Undertiden følger deres engelske kammerater med

dem hjem, undertiden kommer de et par dage efter og tilbringer et lignende tidsrum hos deres venner i Danmark. Altsaa en hel maanedes samvær — alle kan enes om, at det i enhver henseende er gavnligt. Vi har kunnet gøre denne tur, alle rejser og et par dages ophold i London iberegnet for ca. 80 kroner pr. deltager — opholdet hos den engelske ven er jo gratis. Det skulde glæde mig, hvis nogle læsere af aarsskriftet vil benytte sig af tilbudet. Jeg sender paa opfordring gerne alle nødvendige regler og oplysninger. Sagen er blevet anbefalet og støttet af Danmarsk Realskoleforening.

Til slut en tak for opfordringen til denne artikel og en hilsen til kammerater og til lærerne paa O. S.

Holger Petersen,
Kommunelærer, Assens.

Odense Skolecentral.

I de sidste Aar er der i de fleste Amter dannet Skolecentraler; Odense Amt har nu ogsaa faaet sin, som blev aabnet den 3. Deember 1938.

Skolecentralernes Opgave er at støtte Skolearbejdet paa forskellig Vis. Gennem en permanent Udstilling af Skolebøger og Skolemateriel kan Lærere og Skolemyndigheder

gøre sig bekendt med, hvad der er fremme paa dette Omraade.

En Samling af pædagogiske Tidsskrifter og Bøger har Skolecentralen allerede, og mere skulde gerne komme til, saa der kan blive nok baade til Studie paa Stedet og til Hjemlaan. Statens pædagogiske Studiesamling, København, vil stadig være vort største Bibliotek med pædagogisk Litteratur, men det har sin Betydning, at der er let Adgang gennem Skolecentralerne baade til Skolebøger og pædagogisk Litteratur.

Ud over det rent biblioteksmæssige vil Skolecentralen ogsaa gerne vise Prøver paa Elevarbejde fra Skolens forskellige Fag. Aabningsudstillingen viste en stor Samling af smukke Tegninger fra Danmark, England, Tjekko-Slovakiet og Prag; disse Tegninger var udlaant fra Statens pædagogiske Studiesamling sammen med Litteratur om Tegning. Aabningsudstillingen havde endvidere en Række Elevarbejder, der viste Emneundervisningens Brug i Skolen; disse Arbejder var fra Skoler i Aasum, Kerteminde og Odense, hvis Lærere var villige til at lade deres Elevers Arbejde fremlægge, saa andre kunde se, hvorledes Undervisningen var tilrettelagt og udført.

Senere er kommet en Serie Fynskort, der viser Anvendelsen af Kortet i Hjemstavnsarbejdet; Grundkortet er fremstillet af Lærer S. B. Andersen, Aasum, og hans Elever har vist Anvendelsen af det. Lysbilledapparat med tilhørende Filmsbaand er der ogsaa. Dette Apparat har særlig Interesse for Landsbyskolerne; det er billigt at anskaffe, og der findes mange udmærkede og billige Billedrækker til disse Apparater.

Omkring 1. Februar arrangeres der en Udstilling af Smaabørnsarbejde; her kommer Udstilling fra København, fynske Skoler, ogsaa Odense Seminarium bliver repræsenteret i denne Udstilling med „Smaabørnsarbejder" fra 3. Seminarieklasse; dette forstaas saaledes, at Eleverne i 3. Seminarieklasse har et Kursus i Smaasløjd for ogsaa at kunne arbejde i Underskolen med dette Fag.

Af Opgaver for Fremtiden er der adskillige, som Skole-

centralen haaber at komme til at arbejde med: Skolefilm og Samarbejde med Nationalmuseet.

Skolecentralen i Odense er startet, men lider endnu under nogle Begyndervanskeligheder, som med Tiden forsvinder, forhaabentlig; men trods disse kan der nok være et og andet, der kan interessere Skolens Folk.

Centralen har til Huse i Centralbiblioteket og er aaben hver Dag fra 10—19. Fredag er undertegnede til Stede fra 16—17 og kan give Besked om Udstillingen.

Chr. Pedersen.

„I skal ikke blive glemte —".

Indtryk og Tanker fra et Ophold i Sydslesvig.

I skal ikke blive glemte —." Saaledes lød „Løftet fra Dybbøl". Det var daværende Statsminister Neergaard, der ved Genforeningsfesten paa Dybbøl d. 11. Juli 1920 afgav dette Løfte til alle de Danske, der efter Afstemningen maatte blive tilbage under tysk Styre. Han sluttede et Afsnit af sin Tale saaledes: „— men trods al Genforeningsglæde maa vi ogsaa tænke paa dem, der blev tilbage, dem, der har kæmpet saa trofast og udholdende som nogen. Og det kan jeg sige paa Regeringens Vegne, ja, jeg kan sige paa hele det danske Folks Vegne: De skal ikke blive glemte!"

Det var altsaa hele det danske Folk, der den Dag blev forpligtet paa dette at hjælpe vore Landsmænd dernede. Har vi saa gjort dette? Jo, det har vi paa mange Maader, — det er da mit Indtryk. Men der er meget igen, og det er ganske sikkert, at skal vi — hele Folket — løse vor Opgave her, saa maa hvert nyt Led af dansk Ungdom stilles overfor og føres ind i denne Opgave og dette Ansvar. Det maa blive sandt, som der staar i Sangen: „For de gamle, som faldt, er der ny overalt, de vil møde, hver Gang der bliver kaldt."

Et Væld af Tanker steg op i mig ved Udsigten til at skulle tilbringe halvanden Maaned i Sydslesvig. Jeg skulde opleve et Hjørne af Hitlers Tyskland, og jeg skulde dele Sorger og Glæder med mine Landsmænd og følge hele det danske Folkeliv i Kirke, Skole og Forening.

De første Par Dage var det vel nok Tyskland, der „faldt i Øjnene". Flensborg Byliv vækker mange Tanker og kan til Tider virke ligefrem knugende paa ens Sind. Det store, ensrettede og voldsomme Tyskland sætter sit tydelige Præg paa Byens Gadeliv. Det vrimler med Uniformer, Hagekors, Sabler og Dolke, hver Aften sent lægger vi Mærke til to Strømme af Soldater: den ene — Marinen — tager Sporvognen ud til Mørvig, medens den anden — Fodfolk og Artilleri — drager nordpaa ud til de nye, store Kaserner, der er bygget der. Saa godt som alt i Tyskland peger paa Hæren: Industrien, Handelen og hele Folkelivet. Jo, Tyskland skal „opdrages," d. v. s. ensrettes. Det er ikke uden Grund og ikke uden Virkning, at Tyskland har en Propagandaminister. Der agiteres overalt, i Pressen, i Radioen, paa Opslag i alle Trappegange og i hver eneste Biografforestilling. Jo, der arbejdes energisk og tilsyneladende med Held. Og dog, hvor dybt mon det stikker? Mon der ikke er et skjult Tyskland? Forhaabentlig! Den tyske Kirkekamp vidner om det!

Det tyske Folkeliv gør stærkt Indtryk; men det danske Mindretals Kaar og Liv kan man aldrig glemme, aldrig!

Jeg tror nok, jeg i Forvejen vidste, hvad det vil sige at være sig sin Danskhed bevidst; men alligevel virkede dette Møde med den sydslesvigske Danskhed saa stærkt og krævende paa mig.

Hvad vil det sige at være Dansker for Alvor? Mon ikke dette: at være uløseligt knyttet og samlevet med alt, hvad ægte dansk er: Folk, Flag, Sprog og Historie, ja, hele den danske Kultur, som vi møder den og oplever den i Folkets Minder og i Folkets Liv af i Dag.

Hvor er det egentlig billigt at være Dansker i Odense, i Sydslesvig koster det sandelig noget, baade aandeligt og materielt.

Der vil vist overalt, hvor kun menneskelig Kraft og Snilde skal drage en Grænse, blive et Mindretalsspørgsmaal tilbage at løse. Og her lever et Mindretal, der ikke vil og ikke kan være andet end dansk. En og anden kan maaske give op og falde fra; men den Dag, da det sker, da brister der en kostbar og ædel Streng i saadan en Mands eller Kvindes Indre.

Det kan maaske være vanskeligt for den danske Sydslesviger med Ord at udtrykke, hvorfor han ikke kan andet end høre til i det danske Mindretal; men det staar ham klart, at dette at give op er det samme som til en vis Grad at dø aandeligt. Derfor holder han ogsaa Stand, bliver paa sin Post, selv om det koster Knubs.

Det danske Mindretal er nok paa Papiret sikret en betryggende Stilling; men i Tyskland er der en Instans højere end Lov og Dom, nemlig Partiet. Det maa Pastor Niemöller føle, og det faar mange Danske at føle hver eneste Dag. Paa Arbejdspladserne og paa hvert eneste offentligt Kontor har Partiet sine Funktionærer, og de har i alle Tilfælde det afgørende Ord, og det falder i mange Forhold ud til den danske Mands Skade. Chikanerier og Tryk, direkte eller indirekte, skaber Angst og Uro, og det er sandelig ingen let Sag for en Familiefader at holde Stand, naar han ved, at Arbejdslønnen, Vinterhjælpen eller Børnehjælpen staar paa Spil.

Det er en stor Oplevelse at komme paa Besøg i Hjemmene hos disse Mennesker, der faktisk er Helte. Selvfølgelig er de økonomiske Kaar meget forskellige; men mange Steder kæmpes der en haard Kamp for det daglige Brød.

Denne Modstand, disse Sorger og Bekymringer maa selvfølgelig sætte Spor i Folkets Sind og hele Væsen; men trods alt har de fleste bevaret Modet og Humøret. Det mærkes, naar de samles til Møder eller Gudstjenester, og det kendes, naar man sidder og taler med dem derhjemme i den gamle, slidte Sofa, hvorover man flere Steder kan se Billedet af en ganske ung Soldat — en Søn, der faldt i Krigen. — Det er alvorsfulde Samtaler, man faar Lov at være med i; men det mærkes tydeligt, at her er der en Vilje, og her er der Mod.

Samkvem mellem de Danske er der rigeligt af, Foreningsledere, Lærere, Præster og Biblioteksfolk har meget travlt, de trænger til al den Støtte, de kan bruge, og det er vor Opgave.

Og den opvoksende Slægt bliver der sørget for. Trods mange truende Skyer er der rig Opmuntring at hente ved at besøge en af de meget smukke Skoler. Her, i Foreningerne og i Kirken skal Ungdommen lære for Livet, ja, for Evigheden, og her skal de lære at elske det, som Fædrene saa tappert har værnet om. Det er en stor og rig Opgave, og vi har vor Del af Ansvaret for, at den bliver gjort godt.

Vi har en Opgave at tjene i baade Nord og Syd for Grænsen. „Grænselandet som Front og Bro," saadan lyder „Der Schleswiger"s Motto, den Tanke, som allerede A. D. Jørgensen arbejdede med. Vi skal gøre alt, for at det bliver baade Front og Bro, det ene alene kan kun skabe Ulykker. En sønderjydsk Husmoder har sagt: „Min Opgave som dansk i Grænseegnen er at opdrage mine Børn til at give det bedste af Danmark til vores tyske Nabos Børn og tage imod det bedste, som de giver af Tyskland."

Grænselandet som Bro; men det maa ogsaa være en Front. Vor Del af Sønderjylland er som en Dæmning langs Kysten. De Danske Syd for Grænsen er som Høfder og Bølgebrydere, der stadig skal styrkes og udbygges. Det er et Stykke Arbejde, der gerne skal holde os vaagne.

Et solidt dansk Arbejde i Kirke, Skole og Forening baade Nord og Syd for Grænsen, det er det sande Grænseværn.

H. Lindskov Rasmussen.

Seminarieholdet fra 1913.

Fra Formanden fik jeg en venlig Julehilsen med Anmodning om at skrive lidt til Aarsskriftet i Anledning af, at det i 1938 var 25 Aar siden, mit Hold blev dimitteret fra Odense Seminarium.

Jeg vil gerne efterkomme hans Anmodning, men finder Opgaven vanskelig. Mon jeg ikke er i den samme Situation, som Realister ofte er, naar jeg giver dem en dansk Stil for. „Havde det bare været et andet Emne, saa skulde vi let have skrevet mange Sider om det, men lige netop dette —." Paa samme Maade i Aften, da jeg paa Aarets næstsidste Aften har bestemt mig til at skrive Artiklen. Den skal godt nok først afleveres den 10. Januar; men Kladden maa skrives i god Tid. Det lyder jo ofte fra os Lærere: opsæt ikke, gør Arbejdet færdigt i god Tid. Saa maa man vel ogsaa selv praktisere Levereglen, som for Resten er udmærket.

Før jeg begyndte at skrive, fandt jeg frem 2 Billeder fra min Seminarietid. Det ene er taget af os i Klassen engang, og det andet ved Gavlen af Gymnastiksalen. Jeg har længe siddet og set paa disse kære Ansigter, og mange Tanker er gaaet tilbage til den Tid, da jeg fra 1910—13 var Elev paa Odense Seminarium. Hvor er I henne nu? Hvorfor ses vi saa sjældent? Vi er dog saa glade, hver Gang vi tilfældigt træffer sammen med en af de gamle Kammerater. Var der ingen Sammenhold? Jo, der var. Men det gaar jo let saadan, at naar vi først er spredt ud over det ganske Land og har faaet Gerning, Hjem og Børn, saa

kalder saa mange Opgaver paa os paa det Sted, hvortil vi nu føler os knyttet. Hvad du evner, kast af i det nærmeste Krav! Og vi ved jo, at der — foruden i vort Hjem — altid kaldes paa Læreren. Hans Indsats paa det kirkelige, folkelige og politiske Omraade har været og er stadig stor mange Steder her i Landet.

Hvis vi blev samlet, vilde det snart lyde: Kan du huske? Kan du huske? Fristende vilde det være at begynde at fortælle alle de morsomme Episoder, der dukker frem denne Aftenstund; men hvor skal jeg begynde, og hvor skal jeg ende? De mange Ansigter staar saa levende for mig i denne Time. — Et Par er gaaet bort i en tidlig Alder. Æret være deres Minde. — Hvor de enkelte nu er ansat som Lærere og Lærerinder eller i anden Virksomhed, tør jeg ikke indlade mig paa at udrede. Manges Plads kender jeg, men ikke alles. Jeg vil lade denne Side af Sagen ligge. Jeg vil lade Tankerne gaa tilbage til Seminarietiden. For mig staar den som en skøn Tid. En Tid, der var præget af Arbejde og Glæde. Arbejdet var altid godt tilrettelagt fra Forstander Møllers og hans Læreres Side. Der blev i Virkeligheden slidt hver Dag med alle de mange Fag, som en Seminarieelev skal tilegne sig paa den forholdsvis korte Tid. Men Arbejdet gik altid med Liv og Lyst, idet der over hele Seminariet raadede den rette Aand. Sled vi Ugen igennem, saa kunde vi til Gengæld glæde os over Kammeratskabet og se hen til Lørdag Aften, naar der var Foredrag paa Salen. Jeg har mange gode Minder fra disse Aftener. Husker endnu tydeligt Foredragsholdere som Dr. Kaper, Professor Starcke og Jakob Knudsen. Bagefter Kaffen i Forstanderens Stuer. Og saa „Tyv, ja, Tyv det skal du være ....." Der var desuden de store Fester til Jul og Fastelavn og den aarlige Sommerudflugt. Der var i Virkeligheden den rette Balance mellem Arbejde og Fest, som der bør være i enhver Skole, og som det er vor Pligt at faa i Stand hver paa sin Plads. Det er Valdemar Rørdam, der et Sted siger: „Det gælder om at gøre til Gavns, det man gør, baade Arbejde og Fester." Og det tror jeg, at der blev gjort paa Odense Seminarium.

Eksamen overstaaet. Nu ud til Virkeligheden. Det var

paa den Tid ikke helt let at faa Arbejde, da der var mange Dimittender. Det lykkedes mig straks at komme til Dronninglund. Jeg var „ung og grøn". Jeg husker, hvordan jeg af nogen blev antaget for Elev i Stedet for Lærer. Men Lysten til Arbejdet manglede ikke, og Modet var stort. Og glad har jeg altid været for min Gerning. Nu skulde alt det praktiseres, som man havde lært. Nej, nu skulde man først til rigtig at undervise. Øvelsen kunde vi selvsagt ikke opnaa i tilstrækkelig Grad paa Seminariet. Men Skemaet og Rammen var i Orden, og saa kom Øvelsen jo med Tiden. Og de gode Arbejdsvaner fra Barneskole (Mulernes Legatskole i Odense) og fra Seminarium var meget værd. Gennem min mangeaarige Virksomhed som Skoleleder har jeg ofte haft Lejlighed til at konstatere, hvad disse betyder for en ung Lærer, der begynder sin Virksomhed.

Jeg har givet alle mine Aar til den private Realskole og er kommet til at elske den Skoleform. Den har givet mig Arbejde, og den har fyldt mit Liv med Glæde. — Har I, mine Kammerater fra 1913, været lige saa glade for jeres Gerning som jeg for min, saa har det været et lykkeligt Hold, der i 1913 gik ud fra Odense Seminarium. Tak for godt Kammeratskab og Ønsket om endnu mange gode Arbejdsaar for os alle.

Til Slut et Par Ord om vore Lærere. De tre af dem, som vi havde mest med at gøre, er ikke mere i Live. Det var de to Forstandere og Hr. Ilving. Vi mindes dem med stor Taknemlighed og ærer deres Minde.

En af de Lærere, der havde mange Timer i vor Klasse, var Pastor Blessing, der nu er Sognepræst i Stenløse. Dem, Pastor B., sender vi en venlig Tanke, idet vi siger Tak for Deres store Energi, Deres aldrig svigtende Interesse for vort Arbejde og for hvert et venligt Smil, der lyste op i Klassen.

Nye Kræfter leder nu Odense Seminarium. Alle vi, der føler os knyttet til det, ønsker det et godt Nytaar og ønsker, at det maa bevare sin førende Stilling og sin særprægede Tone.

Frederikssund private Mellem- og Realskole,

Valdemar Amdal.

Odense Seminarium 1913

Odense Forskoleseminarium, April 1913

Forskoleseminarieholdet fra 1913.

Anden Pinsedag 1938 samledes et Selskab af Forskolelærerinder — Aargang 1913 — i Odense for at fejre Jubilæumsfest og opfriske gamle Minder.

Egentlig burde Sammenkomsten have fundet Sted den 23. April — Dagen for vor Dimission — men af praktiske Grunde var den henlagt til Pinseferien. Vi Kammerater er spredt over Landet fra Lemvig til Padborg — over Fyn — fra Lynge til Snesere, saa det maatte nødvendigvis foregaa i en Ferie.

Kl. 10 overværede vi Højmessen i St. Knud, derefter Frokost paa F. F., og nu gik Turen ad „de kendte Stier" til O. S.

Flere af os havde haft den Glæde at være Forstander Møllers Gæster til O. F.s 25-Aars Jubilæum for faa Aar siden. For os var Forandringen paa Seminariet og især paa Omgivelserne — hele det nye Kvarter, der er skudt op omkring, — ikke saa stor; men for de, der i et kvart Aarhundrede ikke havde set noget af det, var det unægtelig en Overraskelse.

Forstander Hansen m. Frue var bortrejst, men Portneren tog venligt imod os og viste os gæstfrit omkring i de ny Lokaler.

Kl. 18 spiste vi Middag i Selskabslokalerne paa F. F. og havde det særdeles fornøjeligt til Kl. 24.

Tredie Pinsedag fortsattes Samværet for en Dels Vedkommende.

Vi mener selv, at vort Hold har været præget af godt Kammeratskab. Hvert tredie Aar har vi haft Sammenkomst, ligesom ogsaa Vandrebogen: „Den evige Jøde" aflægger os Besøg een Gang hvert Aar.

Af Holdet er Forfatterinden Marie Møller, f. Jørgensen, og Frøken Kirstine Larsen sikkert de, der har oplevet mest. Førstnævnte har opholdt sig en Del i Udlandet, og sidstnævnte har virket som Missionær i Kina i syv Aar.

C. O.

Til Dimittenderne af 1938.

Kære Kammerater!

Paa Tærskelen til det nye Aar vil jeg gerne ad denne Vej bringe jer alle en venlig Hilsen med Ønsket om et godt og glædeligt Nytaar.

Det er nu et halvt Aar siden, vi fik vor Eksamen, og saa vidt jeg ved, har vi nu alle prøvet, hvad det vil sige at virke som Lærer. Vi har vist alle gjort den Erfaring, at dette Hverv er vanskeligere, end vi først troede, men det er mit Nytaarsønske for jer, at I alle kan vedblive at bevare jeres Idealer, selv om I maaske møder Modgang og mange Skuffelser af forskellig Art; at I alle gennem jert Arbejde vil kunne bidrage til at vise den danske Lærerstands Ret til Navnet Kulturspreder, og at I alle i hver Time, I underviser, maa kunne mærke den Følelse, som Forstander Møller udtrykte saaledes:

„Hvor e r det dejligt at være Lærer."

Held og Lykke i det ny Aar!

Jeres hengivne

Edmund Jacobsen,
Brenderup Realskole.

Brenderup, den 31. December 1938.

Kammerater!

Det synes mig, som de Par Maaneder, der er gaaet, siden vi forlod Seminariet, har været saa uendelig lange. — Ikke fordi Tiden er faldet mig lang; men fordi det har været en Tid rig paa Oplevelser, glædelige som skuffende. Overgangen fra det hyggelige Liv paa O. S. blandt gode Lærere og Kammerater til den virkelige „Prøven at staa paa egne Ben" har sikkert for de fleste af os været sværere, end vi havde troet, og det selvstændige Arbejde med „vore egne Børn", som vi alle glædede os til, har vel ogsaa mødt os med Skuffelser og Besværligheder. Dog, jeg tror og haaber, at I møder Modgangen med ukuelig Optimisme og muntert Gaa-paa-smil og forstaar at glædes over de mange morsomme og smukke Oplevelser, som Børnene daglig giver os.

Livets og Arbejdets hektiske, forcerede Tempo griber os uvilkaar-

ligt; men det hænder vist, at Tiden pludselig staar stille, og Minderne faar Tid til at titte frem fra deres Skjul — kan du huske — de myldrer ind over os og overvælder os ganske, til vi tager os sammen og med en velindstuderet nervøs Lærerindehaandbevægelse stryger os over Panden og sukker: „Ja, det var den Tid; men — — —"

Netop dette „men" udtrykker et lønligt Haab om at ses igen og maaske faa Lov at sige en Tak til dem, der gjorde Seminarietiden lys og god for os.

Dette Haab kan let blive til Virkelighed; begynd allerede nu at glæde jer til Elevforeningens Sammenkomst, kom alle og vær med til at skabe en trofast Kreds af gamle Elever om O. S.

De bedste Ønsker for Fremtiden, Lykke til Arbejdet, Glæde over Gerningen.

Hedvig Isen.

Elevforeningens Sammenkomst

i Paasken 1939.

Som Medlemmerne erfarede det gennem Bestyrelsens Annoncer, fandt vi det rigtigst, paa Grund af Forstander Ejler Møllers Død, at aflyse den Sammenkomst, der var berammet til Paasken 1938. Nu stiller Forholdene sig saadan, at vi tør haabe paa et festligt Møde med Seminariet og med gamle Kammerater den 10. og den 11. April i Aar (2. og 3. Paaskedag).

I Hovedtrækkene bliver Programmet det samme som det for 1938 planlagte; men der er dog, som det vil ses, enkelte Ændringer. Vi haaber, at rigtig mange vil følge vor Opfordring, naar vi nu igen indbyder til Fest, og vi skal bestræbe os for at gøre det saa hyggeligt og fornøjeligt for Medlemmerne, som det er os muligt.

P. B. V.

Poul Nissen.

Program

for

Sammenkomsten 2. og 3. Pinsedag 1939.

Mandag den 10. April (2. Paaskedag).

Kl. 14 *paa Seminariet:* Seminarieforstander Alfred Hansen byder Velkommen og indleder Festen med et Foredrag.

Kl. 18 *paa Fyns Forsamlingshus: Middag* à 4.50 Kr. med paafølgende Kaffe (Kaffen betales af Foreningen).

Underholdning: I. *Musik,* arrangeret af Seminarielærer Poul Petersen:

1) Vitalis: Chaconne (Violinist Chr. Petersen).
2) Sangafdeling ved Lærerinde Frk. Inger Frederiksen.
3) Haydn: Trio (Chr. Petersen, Lærer Damgaard Pedersen, Organist Rosendal).

II. *Oplæsning* af Skuespiller Christen Møller.

Tirsdag den 11. April (3. Paaskedag).

Kl. 9^{15} *paa Seminariet: Morgensang.*

Kl. 9^{30}: *Generalforsamling i Festsalen* (Se efterfølgende Dagsorden).

Kl. ca. 10^{30}: *Foredrag med Lysbilleder* af Næstformanden, Lærerinde Frk. Magdalene Jørgensen om: En Islandsrejse.

Derefter vil der blive Lejlighed til at bese en Udstilling af Specialarbejder, Tegninger etc., udførte af Seminariets Elever. Man vil herigennem faa et Indtryk af, hvorledes der paa disse Felter arbejdes efter de nye Bestemmelser for Seminarieundervisning.

Kl. 14: *Fælles Kaffebord* i Festsalen. Forstander Alfred Hansen og Frue inviterer.

Afslutning.

Indmeldelse til Sammenkomsten (incl. Middagen) bedes sendt til Fru Inge Hauge Sejr, Hannerupgaardsvej 42, Odense, *inden 3. April.*

Sange til Festbordet bedes sendt til samme Adresse, ligeledes *inden 3. April.*

Man bedes lægge Mærke til, at vi har anset det for rigtigt, at der bliver et længere Pusterum mellem Generalforsamlingens Foredrag og Afslutningskaffebordet. Vi kan tænke os, at mange vil være glade ved eventuelt at kunne have et noget længere Samvær end hidtil med gamle Kammerater, f. Eks. af samme Aargang, saa de i en snævrere Kreds rigtig kan faa Lejlighed til at drøfte fælles Minder.

Dagsorden for Generalforsamlingen.

1) Beretning (ved Formanden).
2) Regnskab (ved Kassereren).
3) Valg af et Medlem til Bestyrelsen (fra Aargang 1936—38).
4) Valg af yderligere 3 Medlemmer til Bestyrelsen. Bestyrelsesmedlemmer, der er paa Valg: Frk. Magdalene Jørgensen (1906), Hr. Johs. Rosenlund (1911), Frk. Caroline Andreassen (1927) og Ingeborg Jakobsen (1929).
5) Valg af 2 Suppleanter.
6) Valg af 2 Revisorer og 1 Revisorsuppleant. (Paa Valg er Seminarielærer Georg Knudsen og Lærerinde Frk. Emmy Petersen).
7) Næste Sammenkomst.
8) Eventuelt.

Seminariet i det forløbne Aar.

I Decbr. modtog jeg Formandens Anmodning om at skrive Artiklen om Seminariet og Seminarieliv i 1938; paa det nye Aars første Dag vil jeg da lade Tankerne dvæle ved, hvad der paa Seminariet optog os i det forløbne Aar, og haaber — uden direkte Optegnelser eller Notater — at kunne gøre nogenlunde Rede for Oplevelser og Begiven-

heder, som vi alle var fælles om, og som nu engang hører med, naar et Seminarium gerne vil give sine Elever lidt ud over den faste Timeplan.

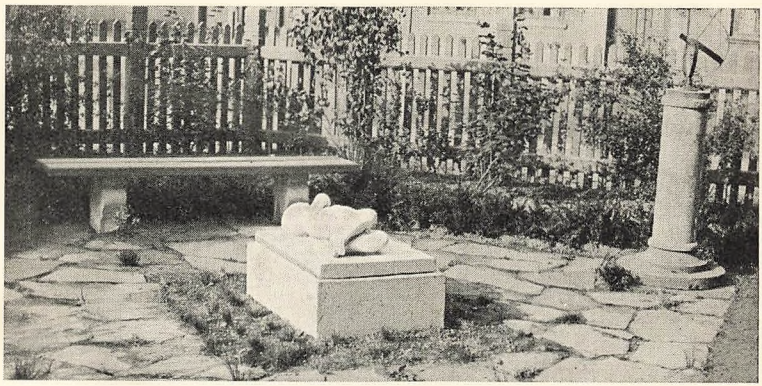

I Januar afholdtes den obligate „Brogede Aften", hvor Klasserne selv sørgede for Arrangement og Underholdning. Særlig Lykke gjorde Harald Bergstedts lille Komedie »Sandkassen« og Lis Bondesens Foredrag af Siegfred Pedersens Viser. Der var Afveksling, Tempo over denne fornøjelige Aften, hvor Emil Petersen havde vellykket Debut som Konferencier.

3 Kattekonger 1938.

Fastelavnsfesten skabte atter Sukces for »Sandkassen« og fra Forskolen en Dramatisering af »Den tapre Skrædder« med laante »Kæmper« fra Seminariet; nydelig var Damernes Optræden i Divertissementet »Dukkernes Dans«.

Af rene Foredragsaftener havde vi i Foraaret en om Emneundervisning, holdt af Kommunelærer Nielsen, Kerteminde, og Højesteretsassessor Jesper Simonsen talte varmt

Forskoleseminariet's Fastelavnsspøg 1938.

Folkeforbundets Sag og viste levende Billeder fra Genève og Raadsforhandlinger. En Aften havde vi ligeledes Demonstration af Skolefilm.

I Marts begyndte Børneskolens Aarsprøver, at vi for anden Gang kunde begynde det nye Skoleaar den 1. April sammen med Kommunens Skoler. Der synes at være sket det glædelige, at Tilgangen atter er stigende til den nye 1. Klasse, og det er vi taknemmelige over; thi Børneskolen er af fundamental Betydning for O. S.

Vi haaber paa Fremgang og god Lykke for Seminariets Børneskole, og Forstander Alfred Hansen er ikke bange for at bringe Ofre, naar det gælder Undervisningsmateriel eller Istandsættelse af Lokaler. (Prøv til Paaske at kigge ind i 1. Klasse og se saa, om De kan kende den! Saaledes er der Planer om, at alle Klasserne med Tiden skal komme til at se ud). Mens jeg er ved Børneskolen og dens Forhold, skal det oplyses, at Forstanderen med Lærerraadets Tilslutning har besluttet at skaffe endnu to Lokaler til Børnene, saa at efter Sommerferien i Aar 2. og 3. Klasse ligeledes skal gaa om Formiddagen. Vi formoder ogsaa,

denne Ændring vil vække Glæde og Tilfredshed i Forældrekredsen.

1. Marts begyndte et nyt Hold Forskolepræparanter; disse fik derved 8 Md. til Forberedelsen i St. f. seks, som tidligere havde været det normale. Ved Prøven i Novbr. var der 29, som skulde dokumentere deres Færdighed, og hvoraf vi maatte tage 25. Disse 25 nye Forskoledamer begyndte deres regelmæssige Undervisning 10. Novbr. og har faaet særlig Tilladelse fra Ministeriet til at nøjes med 1½ Aar, saa vi kan dimittere dem i April 1940. Herefter bliver da Undervisningstiden i Forskoleseminariet forlænget til 2 Aar. Statens Forskoleseminarium i Vejle bliver 2-klasset og dim. hvert Aar; de to private Institutioner Frk. Lang og Odense dim. skiftevis hvert andet Aar, hvorved Dimittendernes Antal skulde kunne svare nogenlunde til de ledige Embeders.

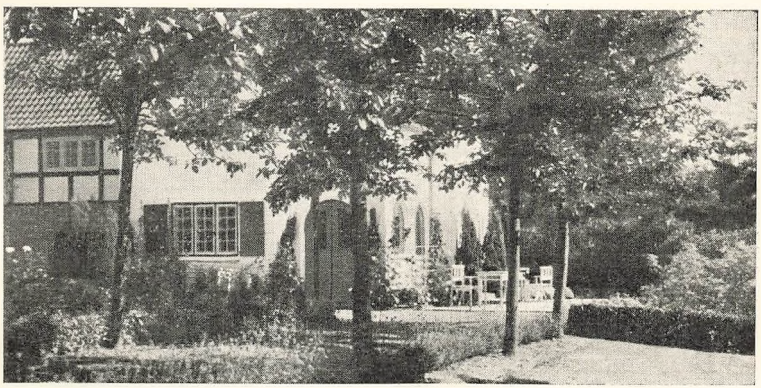

Forstander Ejler Møllers Hjem: »Hegnet«.

Fredag Formiddag den 1. April kom Meddelelsen om Forstander Ejler Møllers Død. Al Undervisning standsede nogle Timer, og vi, hans Medarbejdere og gamle Elever, var dybt grebne over Sørgebudskabet og mindedes i Kærlighed den store Lærer, den stærke Personlighed, den trofaste Ven, som havde betydet saa meget for os alle. Ved Morgensangen om Lørdagen talte Alfred Hansen varmt og dybt bevæget om det Tab, Skolen havde lidt, og mindedes

Forstander Møllers store og varige Betydning for dem, der havde været hans Elever. Ejler Møllers Minde vil stadig leve blandt os, og vi vil inderligt værne om den Skoleaand, han skabte, og arbejde videre i de Spor, han anviste os.

Dog, Skolelivet maatte gaa sin Gang, Hverdagen kaldte, Eksamenen stod for Døren, og i Maj—Juni afsluttede det nye Hold unge Lærere og Lærerinder deres Uddannelse. Umiddelbart efter havde vi Aarsprøve for III og I samt Optagelsesprøve, der gav os det tilladte Antal Elever i ny I Klasse, og Lørdag 25. Juni fik vi Sommerferie i godt seks Uger.

Ingen Skole undgaar fra Tid til anden Lærerskifte, ogsaa vort Seminarium maatte efter Sommerferien indstille sig paa visse Ændringer, idet Hr. Bjørn Nimb gik over i Kommunens Tjeneste, og Hr. Dr. Niels Møller søgte og fik Pladsen som Lærer i Kristendomskundskab og Engelsk ved Tønder Statsseminarium. I 1936 blev Dr. Møller ved sit 25-Aars Jubilæum hyldet baade af nuværende og gamle Elever, ligesom hans Kolleger bragte ham en varm og oprigtig Tak for god Kollegialitet. Nu vil vi alle ønske ham og hans Frue mange gode og lykkelige Aar under de nye Forhold og i en Landsdel, der trænger til varmhjertede og stærkt nationalt-sindede Mænds og Kvinders opofrende Indsats. Vi er ikke i Tvivl om, at Dr. Møllers fortrinlige Læreregenskaber maa bære gode og smukke Frugter ogsaa under de nye Forhold, og at han vil vinde sig Venner blandt Kolleger, taknemmelige Elever og Tilhørere.

Dr. Møllers Religionstimer i III, IV og Forskolen overtoges efter Sommerferien af Sognepræst ved Thomas Kingo Kirke Ejnar Johs. Poulsen. Pastor Poulsen havde i to Aar haft Timer herude og netop dimitteret til Halvdimissionen i Religion. Efter Dr. Møllers Ønske fik Sognepræst Povl Prip ved Aasum-Seden Kirker overladt Religion i I og II. En ny, fastansat Lærerkraft har Seminariet faaet i Hr. Carl Clausen, som Forstanderen har faaet varmt anbefalet af forskellige Skoleautoriteter. Hr. Clausen er Student 1929 fra Christianshavns Gymnasium, Lærereksamen 1932 fra K. F. U. M. og havde derefter Aarskursus paa Sta-

tens Gymnastik Institut. 1933—34 Kommunelærer paa Frederiksberg. Derefter i 3 Aar Lærer ved „The Scottish School of Physical Education", Glasgow, et stort College for legemlig Opdragelse med over 1200 Elever. Vendte i 1937 tilbage til Frederiksberg, og er nu fra 1. Aug. ansat som Lærer ved O. S. med Fagene: Gymnastik for Herrerne og al Engelsk. Hr. C. har gjort et meget dygtigt, behageligt og fordelagtigt Indtryk, baade blandt Eleverne og i Lærerkredsen, saa vi haaber, at han og hans Frue, som er Lærerinde fra Zahles Seminarium, maa befinde sig vel iblandt os og finde Arbejdsglæde og Arbejdslykke paa Odense Seminarium.

Lærerne som Tilskuere ved Udflugtens Sportskampe.

Hr. Gerhard Nielsen, som er velkendt af de første Sløjdfolk, har nu al Sløjdundervisning med de voksne Elever. Til Speciale i spr. Dansk har vi faaet Adjunkt Hasselmann fra Latinskolen, og til Halvdelen af de fakultative Tysktimer cand. mag. E. Hallager.

I Sommerferien fik vi fuldstændigt nye Baderum, saa Gymnaster nu hele Aaret kan faa „varmt og koldt", en bekostelig Historie for Forstanderen, men til megen Glæde for baade Børn og voksne Elever.

Kommet godt i Gang efter Sommerferien havde vi 20. August Udflugtsdiskussion, som i Lighed med andre Aar

blev indledet med en interessant Oplæsning af Christen Møller fra „Åke og hans Verden". Efter hidsig Debat blev III's Forslag, Snoghøj, vedtaget, haardt trængt af IV, som i Aar havde udset sig Lyø. Ugedagen efter fandt Udflugten Sted, Vejret var skønt, Humøret højt, og vi havde en udmærket Tur. Sportskampe blev udkæmpet paa Gymnastikhøjskolens Stadion, og vi fik Lejlighed til et Besøg paa en nærliggende Pelsdyrfarm.

Til Lørdagaftenfester har vi haft følg. Gæster: Skoledirektør Høirup: Om Fantasi; Rich. Gandrup: Frihe-

Historien og Gejstligheden.

dens Krise, og den norske Skuespiller Sigurth, som læste tre første Akter af „Per Gynt".

I Begyndelsen af Oktober foretog ældste Klasse sammen med Georg Knudsen den traditionelle Fredericiatur. Foruden at overvære Undervisning paa Døvstummeinstituttet og Døvstummeskolen fik man Lejlighed til at se, hvordan der arbejdedes paa Kursus for Talelidende — alt i alt en udbytterig 9 Timers Arbejdsdag, der afsluttedes paa fornøjelig Maade i en af Deltagernes Hjem.

Efteraarskomedien var en fortrinlig Udførelse af „Genboerne" i Hr. Alfr. Hansens Instruktion. De gamle Elever, som overværede Premieren, var i særlig Grad begejstrede for en morsom, men ogsaa menneskelig Løjtnant, for den

elskelige, naturtro Md. Smidt og en fantasifuld Udførelse af Jødens Rolle. Men ogsaa de andre optrædende spillede

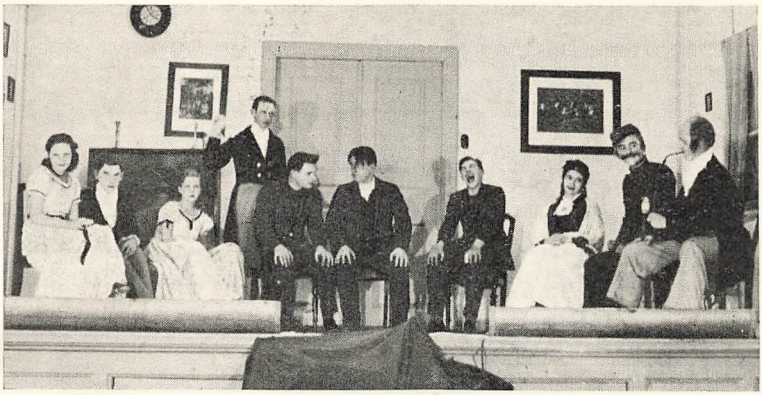

Klint med Tørklædet i II. Akt.

flinkt og høstede stærkt Bifald baade Torsdag (for Børnene), Fredag (Forældrekredsen) og Lørdag (Seminariets Elever og Gæster). I sidste Uge af Oktober afholdtes Forskolens Afgangsprøve med Statskonsulent Kaalund-Jør-

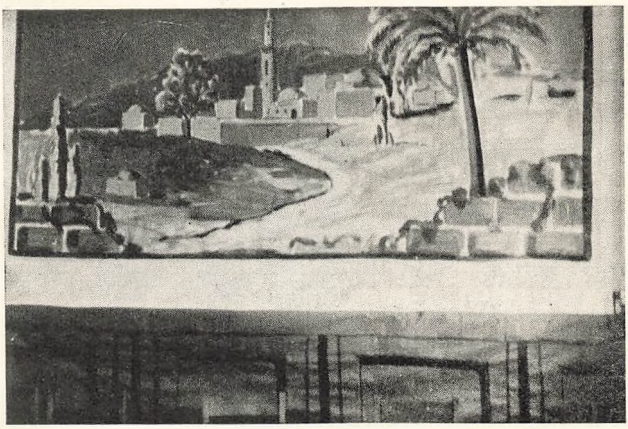

gensen som Censor; Damerne opnaaede smukke Resultater, og vi ønsker dem Held og Lykke i den nye Gerning.

Den 22. Decbr. midt i Snevanskeligheder og streng Kulde afholdt Seminariet sin traditionsrige Julefest med

Juletræ for alle om Formiddagen og Julekoncert om Aftenen. Jeg kan daarligt udtale mig om den sidste, blot nævne for musikinteresserede Læsere, at Hovednumrene var Schulz: Serenade at synge i Skoven, for bl. Kor, Solo og Orkester, samt Vivaldi: Concerto grosso, Op. 3, Nr. 11, for Strygeorkester med 2 Solo-Violiner og Violoncel. Vor dygtige Primarius Chr. Pedersen spillede med Bravour Saint-Saëns: Introduction et Rondo Capriccioso, glimrende akkompagneret af Organist Jean Hansen. Under hyggeligt og fornøjeligt Samvær ved de julepyntede Kaffeborde udtaltes i fri og bunden Stil gode Ønsker for vort Forstanderpar og for Skolen, ligesom Elevforeningens Formand havde Ordet og i Spøgefulde Vendinger drog visse Sammenligninger mellem gammel og ny Tid.

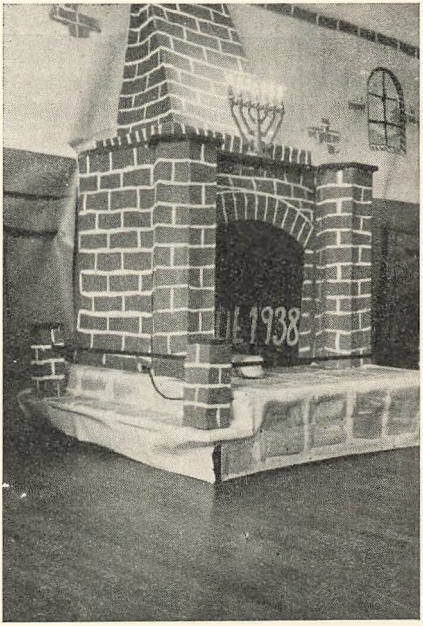

Det var lidt om noget af det, der har optaget os og beskæftiget vore Tanker paa O. S. i det forløbne Aar; tilbage

bliver den anden Side: de mange travle Arbejdsdage med meget Slid for baade Elever og Lærere; men ogsaa det siger vi Tak for, at vi i Arbejdets Glæde maa kunne finde og opleve, hvad der var Forstander Ejler Møllers Kongstanke:

„vi har med alle Vinde
det hyggeligt herinde."

Venlig Hilsen til alle gamle Elever og Kendinge, og paa Gensyn til Paaskesammenkomsten.

Poul Petersen.

Meddelelse fra Kassereren.

Kontingentet til Elevforeningen bedes indsendt paa indlagte Giro-Indbetalingskort til Foreningens sædvanlige Giro-Nr. 16018 inden 15. Marts.

Kontingentet er efter eget Ønske, dog mindst 2 Kr. For Demittender fra Aargang 1938 dog kun 1 Kr.

REGNSKAB

FOR

ODENSE SEMINARIUMS ELEVFORENING

1 9 3 8

INDTÆGT

Beholdning fra 1937	Kr.	206,22
Indvundne Renter	-	13,43
Medlemsbidrag for 1938	-	1367,25
Medlemsbidrag for 1939	-	6,00
	Kr.	1592,90

UDGIFT

Trykning og Forsendelse af Aarsskriftet	Kr.	716,50
Giroblanketter med Paatryk	-	18,50
Postindkasseringer med Paatryk	-	8,00
Annoncering: Elevfestens Aflysning	-	11,74
Sekretærløn	-	60,00
Portotab ved returnerede Opkrævninger	-	17,10
Kranse	-	15,00
Rejseudgifter (Formanden)	-	24,85
Bidrag til 2 Elevers Lejrskoleophold	-	25,00
Studielegater til 4 Elever	-	400,00
Kassererens Porto, Girogebyret	-	2,52
	Kr.	1299,21

Indtægt	Kr.	1592,90
Udgift	-	1299,21
Beholdning	Kr.	293,69

Odense, den 1. Januar 1939.

INGER HAUGE SEJR

Regnskabets Rigtighed attesteres, Bilag og Kassebeholdning forevist.

Emmy Petersen. *Georg Knudsen.*

Medlemsliste.

Seminariet. Laura Andersen, Frue. Grunnet-Jensen, Frue, Helgavej 10, Odense. Niels Møller, Dr. phil., Tønder Statsseminarium, Ellen Møller, f. Hansen, Allegade 92, Odense.

1898. Haller Marie, Frk., Rosengaardsvej 21, Odense.

1901. Juul, H., Frue, f. Beyer, Sadolinsgade 47, Odense. Rasmussen, L. S., Vinkelvej, Nr. Sundby.

1903. Nissen, Valborg, Frk., Ny Vestergade 6, Odense.

1906. Boe, Lars, kgl. Operasanger, Islands Brygge 1^3, København. S. Jørgensen, M., Frk., Frederiksgade 18, Odense. (Næstformand) Jørgensen, R., Realskolebestyrer, Skærbæk. Nielsen Mellerup, N., Villa „Aabo", Silkeborg.

1907. Bless, Frk., Kerteminde. Hansen, J., f. Haller, Frue, Brenderup. Hansen, M., Frk., St. Hans Skole, Odense. Jensen, L. F., Vøjstrup, N. Broby. Mikkelsen, K., Frk., Bække.

1908. Boye-Albertsen, Bjernæs, Rødby. Drud, Johanna, f. Møller, Frue, Sadolinsgade 53, Odense. Jensen, A. F., Melby, Jullerup. Nissen, Johanne, Frue, f. Johannesen, Over Lert Skole pr. Farris. Røss-Petersen, Emilie, Frue, Skovbrynet 16, Aarhus. Simonsen, K., Frk., Habæk Bedsted.

1909. Dyre, V., Frue, f. Kelstrup, Køhlersvej 7, Korsør. Kristensen, K., Frk., Skovlund pr. Mølby. Lehn, C. Jul., Skolebestyrer, St. Hans Plads, Odense. Petersen, H. H., Engvej 28, Odense. Poulsen M., Frk., Hannerupgaardsvej 13, Odense. Rasmussen, J., Frk., Grundtvigs Allé 9, Vordingborg.

1910, Juni. Barløse, L. P., Vittinge pr. Nr. Broby. Eriksen, S., Frk., „Bosted", Frisengaardsvej, Nyborg. Frandsen, Marie, Frk., H. Hansvej 1, Sønderborg. Funch, H. H., Rønbjerg. Hansen, Alfred, „Sonja", Svanedamsgade, Nyborg. Henriksen, O., Frk., Fru Ingesvej 8, Sorø. Jensby, A., Trige pr. Aarhus. Johansen, A., Frk., Stormgade 6, Esbjerg. Jørgensen, T., Frue, f. Maaløe, Slotsgade 5, Odense. Kjøng, Valborg, Frk., Vesterport 3, Randers. Madsen, M., Frk., Søndre Skole, Holbæk. Nissen, P., Fr. Bøge Allé 16, Fruens Bøge (Formand og Redaktør af Aarsskriftet). Rasmussen, F., Frk., Frederiksgade 1, Odense. Rosenlund, P., Ravnebjerg pr. Holmstrup. Østergaard, C., Frue, f. Stubbe-Teglbjerg, Brabrand.

1910, Apr. Filstrup, M., Frk., Det kgl. Blindeinstitut, Refsnæs pr. Kalundborg. Møller, S., Frk., Sjolte, Tappernøje. Pedersen, Asta, Frue, V. Gjesten pr. Gjesten. Rasmussen, M., Frk., Brendekilde, Holmstrup.

1911, Juni. Andersen, A. J., Brydegaardsvej 52, Svendborg. Andersen, J. Schmidt, Vallenderød pr. Tølløse. Hansen, Alfred, Forstander, Seminariet, Odense. Jonasen, S., Frk., Ove, Hobro. Olsen, H. M., Vejlby, Riis Skov. Rosenlund, J., Siriusvej, Fredensvang pr. Aarhus (Bestyrelsesmedlem).

1912. Baumgartz, Th., Frk., Kongebrogade 49, Kolding. Christiansen, M. P., Aagade 4, Køge. Hansen, M., Frue, Strandgaard, Saltofte, Assens. Hornbech, K., Frk., St. Hans Skole, Odense. Hvenekilde, O., Assendrup, Daugaard. Jørgensen, M., Frk., Ulrikkenborg Plads 12, Lyngby. Krogen, L., Hørsholm. Larsen, N. C., Overlærer, Fjordsgades Skole, Aarhus. Pedersen, K., Langø Skole pr. Kappel. Rasmussen, S., Vridsted, Skive. Slettebo, A., Petersborgvej 34, Hillerød. Slettebo, Marie, Frue, f. Bo, Hillerød. Tarp, M., Frk., Ansgargade 9, Odense.

1913, April. Frost, A., Frk., Vamdrup. Hansen, Anna C., Frk., Borup, Rønnede. Lyngborg, E., Frk., Krogshøjgaard, Odense. Madsen, Anna, Frk., Gestelev, Ringe. Tingberg, Johanne, Frk., Aars.

1913, Juni. Andersen, A. J., Døckerlundsvej 28, Odense. Amdal, V. M., Realskolebest., Dronningl. Andersen, K., Frue, f. Nielsen, Clausens Allé 26, Fr. Bøge. Christensen, M. J., Tornby. Eriksen, K., Frk., Stillebæk, Morup. Halvgaard, H., Sall pr. Sall. Jørgensen, A. K., Diget 32, „Hytten", Holbæk. Krogsgaard, M., Frk., Ellum pr. Løgumkloster. Matthiesen, M., Frk., Havnegade, Middelfart. Nielsen, H. P., Finsensallé 21, Odense. Stenstrøm, K., Brakker Skole, Gravens. Smith, J., Meyland, Frk., Hunderupvej 93, Odense.

1914, Juni. Clemann, N., Frue, f. Busk, Hejring, Hobro. Hansen, Holger, Ringstedvej 17, Holbæk. Højrup-Jensen, L., Frue, Skibhusvej 61 B[1], Odense. Mortensen, M., Nr. Lyndelse pr. Aarslev. Jensen, Sigrid, f. Pedersen, Frue, Hunderupvænget 2, Odense. Rasmussen, L. V., Hyllested, Dalmose. Smith, H. P., Skibhusvej 35, Odense. Wildt, K., Frue, f. Henssel, Vilhelminevej 5, Odense.

1914, April. Baumgartz, C., Frk., Vormark Skole pr. Hesselager. Lund, R., Frk., Vinten-Enner Skole pr. Lund. Rasmussen, P., Frk., Borød pr. Sorø. Vestergaard, Dorthea, Frue, f. Thomsen, Nyord, Stege, Møen.

1915, Juni. Aagaard, J., Frk., Kattrup pr. Hovedgaard. Aagaard, H., Præst, Thorsted pr. Them. Bjerring, P., Vilh. Bergsøes Allé 3, Søborg, København. Christensen, Harry, Kordegn, Kristkirkens Kontor, København. Flemin, Karl, Sagfører, Vestergade 8, Odense. Hansen, Bernhard, Overlærer, Sønderborg. Kleberg, Johs., Det kgl. Døvstumme-Institut, Fredericia. Larsen, J. P., Søllinge pr. Pederstrup. Prag, I., Frk., Aaboulevard 5, København V. Rindorff, C. J., H. C. Andersens-vej 68, Odense. Skaarup, S., Frk., Grindsted. Stenderup, Th., Døstrup, Sønderjylland.

1916, Juni. Andersen, David, Clausens Allé 26, Fruens Bøge. Askholm, Emil, Oppesundby. Andersen, H. E., Marslev. Boe, Lars, Dømmestrup pr. Fangel. Balsløv, Georg, Sadolinsgade 66, Odense. Blichfeldt, Marie, Elmeallé 27, Taastrup. Christensen, K., Frk., Ingemannsvej 14, Slagelse. Eriksen, J., Hjerting. Hansen, A., Fangel. Jeppesen, Bjørn, Hyllinge. Madsen, O., Epileptikerhospitalet, Nyborg. Madsen, Marie, Frue, f. Fischer, Nyborg. Pedersen, A., Frue, f. Mommsen, Egens Skole, Rønde. Pallesen, Johanne, Frk., Tistrup. Petersen, Poul, Lahnsgade 6, Odense. Liebetrau, Marg., Frue, f. Petersen, Højdevangs Allé 30, Kø-

benhavn S. Walther, P., Sadolinsgade 105, Odense. Westergaard, Thyra, Frk., Aakjærs Allé 2, Søborg.

1916, April. Andersen, Sofie, Frue, f. Stilling, Lindegaardsvej 7, Ballerup. Egmose, Agnes, Frue, f. Jensen, Kærmindevej 5, Lyngby. Hansen, A., Frk., Hessum pr. Otterup. Lohmann, E., Frk., Seminariet, Odense.

1917, Juni. Englund, Einar, Lindsgade 11, Rødby Havn. Eliasen, S., Frk., Rødegaardsvej 73, Odense. Forel, Anker, St. Hans Skole, Odense. Nielsen, K., Frk., Danmarksgade 9, Odense. Paulsen, Ingeb., Frue, f. Nielsen, Enghavevej 11, Svendborg.

1917, Oktober. Olsen, Christ., Frue, f. Jensen, Hvidovregade 138, Hvidovre, Valby. Nielsen, A., Frk., Grindløse, Jullerup.

1918, Juni. Buhl, K., Frk., Hejls. Berntsen, P. F., Skelby pr. Fiskebæk. Christensen, C., Frk., Guldbergvej 20, Odense. Hansen, A., Frk., Græshave pr. Gloslunde. Klausen, T., Frk., Nørregade 10, Nykøbing M. Krogh, J., Nimtofte. Madsen, Sv. L., Lindeallé 13, Korsør. Nielsen, Aage V., Rughavevej 10, Odense. Pedersen, D., Frk., Klosteret, Albanitorv, Odense.

1919, April. Christensen, Johanne, Frk., Hem. Hansen, M., Frk., Nielstrup, Rønnede. Højgaard, Martha, Frue, f. Christiansen, Langstedgaard, Troelseby, Søllested. Larsen, E., Frk., Vithen, Hinnerup. Østergaard, K., Frk., Egernsund.

1919, Juni. Andersen, H. V., Husby, Ejby. Cohr-Nielsen, Vigga, Frk., Thorshavn, Færøerne. Dalgaard, Johs. Pedersen, Vojens. Faaborg, Poul, Dalgas Boulevard 115^{4}, København F. Frandsen, F., Enghavevej 41, Odense. Grytter, R. M., Joak. Larsensvej 8, København F. Hansen, Anna, Frk., Seminariet, Odense. Schultb Christensen, Emilie, Frue, f. Hansen, Vasegaarden, Lemvig. Hansen, Helga, Frk., Hollænderdybet 36^{3}, København S. Hansen, Knud, St. Hans Skole, Odense. Hansen, Marie, Frk., Svanninge Skole pr. Millinge. Jensen, Einer, Bredstedgade 5, Odense. Jensen, Svend, Realskolebestyrer, Otterup. Knudsen, G. Seminariet, Odense. Knudsen, Jenny, Frue, f. Hansen, Pilevej 21, Odense. Larsen, Anna, Frk., Tesdorpfsvej 15, Odense. Nielsen, Gerhard, St. Hans Skole, Odense. Nørskov, Ingeborg, Frk. Aarslev, Brabrand. Pedersen, Jenny, Frk., Vennersminde, Hjallese. Rasmussen, Anna, Frk., Stormgade 6, Esbjerg. Kofoed, Cecilie, Frue, f. Westh, Boet, Øster Marie, Bornholm.

1920, Juni. Andersen, Johs., Dyssevænget 49, København, Brønshøj. Andersen, Kristine, Frk., „Siesta", Vestre Haugsvej 11, Middelfart. Eliasen, Jenny, Frk., Falen 12^{2}, Odense. Eriksen, Mikkel, Jegerup, Vojens. Ermose, Niels, Tryggelev. Hansen, Scott W., Chr. Sonnesvej 21, Odense. Knudsen, Margrethe, Frue, f. Jensen, Langelandsvej 6, Korsør. Senning-Larsen, Sigrid, Frk., Havnegade 23, København K. Nielsen, Dagmar Vind, Frk., Joacim Larsensvej 2^{2}, København F. Nielsen, Inger, Frk., Tarup Kommunesskole, Odense. Nielsen, Holger, Sv., Fleuronsallé 13, Søborg. Nielsen, Kristian, Vester Hæsinge. Nørregaard, Marie, Frk., Lisbjerg pr. Aarhus. Pedersen, David, „Lykkebo", Grethevej, Fredericia. Reiff, Johannes, L. Skausgade 30, Haderslev. Rønnov-Christensen, A., Frk., Jyllandsgade 22, Skive. Svane, Lilly, Frk., Hannerupgaardsvej 6, Odense. Sørensen, Søren M., Skellerup pr. Ullerslev.

1920, November. Nielsen, Petra, Frk., Stoense pr. St. Snøde. Petersen, Agnes, Aastrup, Glejbjerg.

1921, Juni. Christoffersen, Marie, Frue, f. Bøgh, Guldberg pr. Gudme. Fakdal, Ellen, Frk., St. Jørgensbjerg 15, Kalundborg. Hansen, Marie, Frk., Freltofte Skole pr. Aarslev. Johansen, Johanne, Frk., Kronprinsensgade 46, Odense. Knudsen, Thorvald, Søndre Sogns Klokkerkontor, Viborg. Mortensen, Anna, Frk., Kirke Saaby. Nielsen, Viggo, Ulfborg. Palle, Viggo, Helletofte pr. Tranekær. Poulsen, Thorvald, Skellerup, Ullerslev. Ramlau, Ellen, Frue, f. André, Høve Præstegaard pr. Dalmose. Rosendal, Kaj, Organist, Seminariet, Odense. West, Ingeborg, Frue, f. Skov, Statsskolen, Sønderborg. Varnild, Julie, Frk., Pjentedamsgade 26, Odense.

1922, April. Christiansen, Ellen, Frk., Forskolen, Fjenneslev. Davidsen, Antonie, Frue, f. Jensen, Højslev. Eistrup, Ebba, Frue, f. Møller, Strandvejen, Middelfart. Hansen, Henriette, Frk., Orte pr. Bred. Jakobsen, Asta, Frue, f. Hansen, Nordskov pr. Guldbjerg. Lund, Asta, Frue, f. Askholm, Turup. Lund, Sigrid, Frk., Lyderslev pr. St. Hedinge. Pelle, Anna, Frk., Skodborg.

1922, Juni. Andersen, Johanne, Frue, f. Lohmann, Aasum pr. Odense. Hansen, Iris, Frk., Hollænderdybet 14, København. Hansen, Strandberg Skov, Torvegade 25, Fakse. Jensen, Signe, Frk., Jyllandsgade 70, Esbjerg. Jørgensen, Jørgen, Bred. Kristensen, Emma, Frue, f. Nielsen, Posthaven 3 B, Grenaa. Larsen, Anton, Verninge pr. Knarreborg. Lauenberg, Mary, Frue, f. Jørgensen, Th. Nielsensgade 31, Herning. Lund, Frode, Turup. Petersen, Anna, Frue, f. Møller, Lahnsgade 6, Odense. Rasmussen, Gerda, Frue, f. Dresmer, Nordvestvej 7, Randers. Sandager, M., Frk., Munkegaarden, Svendborg. Sørensen, Marie, Frk., St. Olsgade 8 St., Roskilde. Thierlein, A., St. Knudsgade 9, Odense.

1923, Juni. Andersen, Poul, Carl Bernhardsvej 5[1], København V. Jørgensen, Otto, Anne Katrinesvej 14, København F.

1923, Oktober. Bisgaard, Elna Toft, Frue, f. Nielsen, Trustrup, Djursland. Christensen, Anna Marie, Frue, f. Andersen, V. Nebel. Clausen, Kirstine, Frk., Longelse. Hansen, Lydia, Frk., Holte, Glamsbjerg. Holm, Inger, Frk., Bislev, Nibe. Jensen, Marie, Frk., Veddum. Markvardsen, Marie, Frk., Gudme. Nielsen, Gerda, Frk., Stenlille. Pedersen, Gudrun, Frue, f. Sejr, Sadolinsgade 107, Odense. Pedersen, Kirsten, Frk., Lumby pr. Beldringe. Thomsen, Kristine, Frk., Foulum, Ullits.

1924, Juni. Andersen, H. M., Svestrup pr. Ølstykke. Andersen, Svend Børge, Aasum pr. Odense. Christensen, Mary, Enghavevej 12[1], Odense. Christensen, Otto, Ølgod. Egebjerg, Ester, Frk., Trægaarden 28[1], København S. Eilersen, Gudrun, Frk., Birkum pr. Højby. Enggaard, Aage, Gudbjerg pr. Gudme. Gormsbøl, Caroline, Frue, f. Larsen, Købkesvej 17, Odense. Gormsbøl, Svend, Købkesvej 17, Odense. Halkjær, Rasmussen A., Thurø Byskole pr. Svendborg. Hansen, Astrid, Frk., Gl. Dronninggaards Allé 2, Holte. Hansen, Frands, Ballum. Hansen, H. M., Kildetoften 41, Faaborg. Hjort, Aksel, Birkevej 12, Odense. Krüger, Karen Scheel, Aastrupvej 52, Haderslev. Larsen, Alfred, Norgesgade 21[1], København S. Larsen, Alfred, Pr. Valdemarsvej 4, Odense. Lund, Jens, Skydebjerg pr. Aarup. Nielsen, Viggo, Tommerup pr. Knarreborg. Pedersen, Helge A., Opperby pr. Brodal. Pedersen, Johannes, Sundbyvestervej 28, København S. Rasmussen, Ingemann, Oehlenschlägersvej 10, Odense. Rasmussen, Edvard, Otterup. Thomassen, Marie, Frk., Døckerlundsvej 30, Odense. Winther, Harald, Hoven Skole, Tarm.

1925, April. Aagaard, Laura, Frue, f. Christensen, Haldagermagle, Fuglebjerg. Andersen, Karen, Frk., Havdrup. Bøtker, Margit, Frue, Sø-

lund, Skanderborg. Eriksen, Kirsten, Frk., Hornborg pr. Flemming. Gregersen, Anna, Frk., Pjedsted. Hansen, Valborg, Frue, Rubjerggaard, pr. Farstrup. Højlund, Rigmor, Frk., Langtved pr. Ullerslev. Jensen, Anna, Frk., Gedved, Horsens. Jensen, Sigrid Lomholt, Frue, f. Hansen, Sandbygaardsvej 21, Brønshøj. Johns, Hildus, Frk., Skydebjerg pr. Aarup. Kristensen, Frida, Frk., Brovst. Simonsen, Anne, Frk., Landet pr. Svendborg. Simonsen, Katrine, Frk., Frøslev, Nykøbing M. Sørensen, Esther, Frk., Gern Ø. Skole, Gern. Vestergaard, Ester, Frue, f. Larsen, Ørslev pr. Vordingborg.

1925, Juni. Andersen, Lauritz, Særslev pr. Jullerup. Ganneskov, Magda, Frue, f. Løvstrand Friis, Godthaabsvej 296, København F. Godske, N. P., Tommerup pr. Knarreborg. Hansen, Ellegaard, Fuglsangsallé 67, Brønshøj, København. Hansen, Hans, Jyllandsgade 158, Esbjerg. Hansen, Marie, Frue, f. Nielsen, Esbjerg. Holm Petersen, Ellen, Frk., Godthaabsgade 50, Odense. Jensen, Johs., Nørremarksskolen, Fredericia. Juul, Ruth, Frue, f. Andreasson, Humblevej, Rudkøbing. Kristensen, Astrid, Frue, f. Mortensen, Andkjær Skole pr. Børkop. Madsen, P. G., Rantzausminde Skole pr. Svendborg. Molvig, Robert, Fasanvej 21, Odense. Pedersen, Anna, Frk., Danmarksgade 52, Aalborg. Pedersen, Christian, Sadolinsgade 107, Odense. Pedersen, Emilie, Frk., Silkeborgvej 26, Aarhus. Rasmussen, J. Graa, Vebbestrup pr. Doense. Rasmussen, S. U. Krogh, Hennetved pr. Lindelse.

1926, Juni. Andersen, Herve, Sadolinsgade 47, Odense. Andersen, Sven, Balslev pr. Ejby. Bender-Pedersen, Jørgen, „Vinkelbo", Brejning pr. Børkop. Brahm, Erling, Oure. Caspersen, K., Seminariet, Odense. Christensen, Martin, Vraa. Gravesen, Thyra, f. Kingo, Brund pr. Thisted. Hauge, Kamma, Frue, f. Møller, Højstrupvej 70, Brønshøj. Jakobsen, Sigrid, Frue, f. Johansen, Beatevej 19[4], København, Valby. Larsen, Thorvald, Frederiksminde Skole, Holte. Lystrup, Ebba, Frk., Haarslev pr. Gamby. Madsen, Rasmus, Realskolen, Nr. Aaby. Møller, Gerda, Frk., Ankerhus, Sorø. Nielsen, Aksel, Dalumvej 22, Fruens Bøge. Nielsen, Oda, Frk., Realskolen, Ringe. Rasmussen, Ellen, Frk., Svenstrupvej 9, København, Brønshøj. Rasmussen, Ingeborg, Frk., Dosseringen 7, Faaborg. Riising, Else, Frk., Hans Egedsgade 21[4], København N. Simonsen, Louise, Frk., Sallinge pr. Højrup. Søgaard, Dot., Aagade 9, Skive.

1926, Oktober. Andersen, Gudrun, Frue, f. Leth, Aunslev pr. Hjulby. Andersen, Gudrun, Frue, f. Nielsen, Balslev pr. Ejby. Andersen, Rigmor, Frk., Gærup Skole pr. Korinth. Christoffersen, Ingeborg, Frue, Mern. Hansen, Alma, Frk., Ludvigsminde pr. Haagerup. Kvorning, Erna, Frue, f. Møller, Kongehusvej 18, Kolding. Larsen, Viola, Frk., Mollerup Forskole pr. Nykøbing Mors. Olsen, Edith, Frk., Ølsted, Sjæll. Poulsen, Karen, Frue, f. Hansen, Ringstedvej 18, Roskilde. Sandager, Anne, Frk., Nørre Longelse pr. Spodsbjerg. Sandager-Kremmer, Marie, Frk., Fodslette pr. Humble. Sejr, Inger Hauge, Frue, Hannerupgaardsvej 42, Odense (Kasserer). Sellebjerg, Marie, Frk., Mullerød pr. Flemløse. Westergaard, Eva, Frue, f. Willy-Andersen, Ø. Sundby pr. Aalborg.

1927, Juni. Almlund, Aksel, Rise Skole pr. Dunkær, Ærø. Andreassen, Caroline, Frk., Aasen, Neksø (Bestyrelsesmedlem). Brandt, Sigrid,

Frk., Randersgade 29[1], København Ø. Dahl, Agnete, Frk., Munkegaarden B IV, Svendborg. Hauge, Ib, Højstrupvej 70, Brønshøj. Jensen, Oscar, Otto Rudsgade 23, Aarhus. Jensen, Thorvald, Godthaabsvej 251, København, Brønshøj. Jespersen, Valborg, Frk., Besser Hovedskole pr. Tranebjerg. Jørgensen, Helge Bagger, Valby Lærlingehjem, Gerdasgade 14, Valby. Larsen, Knud Oscar, Bogensevej 32, Næsby. Meibom, Aksel, Vesterlund Ungdomsskole, Vesterlund St. Mogensen, Knud, Botofte, Tranekær, Langeland. Nielsen, Aksel, Aarestrupsvej 14, Odense. Nielsen, Noomi, Frk., Strandvej 49, Allinge. Nielsen, Thyra, Frk., Gjesing Skole pr. Aaning. Petersen, Cilius, Prins Haraldsallé 8, Fruens Bøge. Petersen, Anna, Frue, f. Bro, Fruens Bøge. Poulsen, Marius, Andebølle pr. Bred. Salling, Arne, Seest pr. Kolding. Skovsted, Martha, Frk., Rude pr. Skelskør. Sørensen, Alfred, Fjordholme Skole pr. Klim.

1928, April. Christensen, Margrethe, Frk., Breddeløkke Skole pr. Storehedinge. Christiansen, Valborg, Frk., Hingebjerg Skole pr. Tvis. Hansen, Andrea, Frk., Kivsmose pr. Knarreborg. Jensen, Alma, Frk., Klemens Sdr. Skole, Aarsballe pr. Rønne. Jepsen, Rigmor, Frk., Sjællandsgade 16, Herning. Jørgensen, Marie Skov, Frk., Sundhøj Børnehjem pr. Stenstrup. Madsen, Ellen, Frk., Sønderby Ø. Skole pr. Ebberup. Mikkelsen, Maren, Frk., Tarup Kommuneskole, Odense. Nielsen, Astrid, Frk., Gl. Skolevej 8, Herning. Nielsen, Johanne, Frk., Uggerløse. Nielsen, Marie, Frue, f. Pedersen, Fjenneslev Mejeri, Fjenneslev. Nielsen, Mathilde, Frk., Glatved Forskole pr. Balle. Olsen, Sara, Frk., Jerslev Forskole pr. Jerslev. Pedersen, Ingrid Wisbeck, Frk., Illerup Skole, Kalundborg. Ravn, Helga, Frk., Vejen. Sørensen-Allesø, Else, Frue, f. Møller, Allesø Søkilde pr. Næsbyhovedbroby. Sørensen, Ingrid, Frk., Ubberup pr. Korup.

1928, Juni. Andersen, Poul, Realskolen, Ullerslev. Bruun, Karl, Boldesagergade 32[2], Esbjerg. Conradsen, Charles, Chr. d. 9's Gade 24, Odense. Hansen, Hans, Helnæss pr. Ebberup. Hansen, Kai, Læstedet 12, København, Valby. Jensen, Ellen Leth, Frk., Skrøbelev. Jensen, Niels, Glamsbjerg. Jørgensen, Vilhelm, Nyenstad 3, Odense. Kelstrup, Erling, Rosenørnsvej 16[1], Odense. Knudsen, Ester, Frue, f. Kelstrup, Søhus. Knudsen, Karen Elisabet, Frk., Horne pr. Faaborg. Müller, Agnes, Frk., Albæk, Randers. Nielsen, Bertha, Frk., Tesdorfsvej 10[1], Odense. Nielsen, Harald Juel, Nørresundby. Nielsen, Lars Jørgen, „Hælden", Sauersvej, Aalborg. Nielsen, Martha, Frk., Læssøegade 65, Odense. Korup. Kaj, Smithsvej 9, Holbæk. Pedersen, Aage, Damgaard, Nr. Esterbølle pr. Bogense. Pedersen, Aage Hunderup, Pilevej 26 b, Odense. Pedersen, Aase, Frk., Smedevænget 19, Odense. Rasmussen, Martha, Frk., Rantzausgade 60, København. Rud, Agnete, Frk., Fengersvej 9, Odense. Salling, Birtha, Frue, f. Clausen, Seest pr. Kolding. Sørensen, Arthur, Rynkeby. Sørensen, Børge, St. Hans Skole, Odense. Windeballe, Erling, Reventlowsvej 56[1], Odense.

1929, Juni. Andersen, Egon, Hesselbjerg Skole pr. Humble. Andersen, Hans Alexander, Ørnevej 4, Fredericia. Andreasen, Inger Margrethe, Frue, f. Jensen, Lægeboligen, Odden, Nykøbing Sj. Brønsro, Inger, Frk., Slotsgade 5, Odense. Dragsberg, Henry, Tagensvej 175, København N. Gradhandt, Elisabeth, Frk., Klaregade 8, Odense. Hundtofte, Carl, Alsgade 17 A, Sønderborg. Larsen, Henry, Formosavej 37, Køben-

havn S. Madsen, Valborg, Frue, f. Foldby, Carl Lundsvej 8, Købh. S. Matthiesen, Gudrun, Frk., Tingvalla Allé 40, København S. Mygind, Ellen, Frk., Amagerbrogade 13, København S. Møller, Mariette, Frue, f. Wennerberg, Lindholm pr. Kalvehave. Schou, Ellen, Frue, f. Nielsen, Gertasvej 12, Odense. Nielsen, Petra, Frk., Bøgeallé 2^3, Frederikssund. Pedersen, Emmy, Frk., Rosenørnsvej 11, Odense. Porse, Peter, Maarslet. Østlund, Richard, Otterup.

1929, Oktober. Bachmann, Margrethe, Frk., Starreklinte pr. Hørve. Clausen, Marie, Frk., Jejsing, Sønderjylland. Hansen, Esther, Frue, f. Madsen, Munkebo pr. Dræby. Hansen, Inger Margrethe Trane, Frk., Kogsbølle pr. Nyborg. Jakobsen, Ingeborg, Frk., Mogensensvej 16, Odense (Bestyrelsesmedlem). Johansen, Christiane, Frk., Helnæs pr. Ebberup. Knudsen, Kathrine, Frk., Grejs Folkeskole pr. Grejsdal, Knudsen, Johanne, Frk., Rimsø pr. Tornled. Nielsen, Karen, Frk., Salby pr. Køge. Poulsen, Pouline, Frk., Lunde Folkeskole pr. Lunde. Riis, Agnes, Frue, f. Sejer Nielsen, Tømmerby Skole pr. Bramminge. Skott, Carla, Frk., Sevel pr. Vinderup. Skov Jørgensen, Anna, Frue, f. Moritsen, Sansmosegaard, Lørup pr. Ringe. Skovsende, Mary, Frk., Jordløse.

1930, Juni. Andersen, Knud Winther, Langaa pr. Rygaard. Hansen, Bent, Guldbjerg. Hansen, Ellen, Frk., Ny Adelgade 42 a, Assens. Hansen, Kristen Jørgen, Bregninge Skole pr. Ærøskøbing. Jacobsen, Victor, St. Blichersvej 1, København F. Jørgensen, Arne, Aunslev, Hjulby. Jørgensen, Herluf, Bøstrup, Lejbølle. Larsen, Esther, Frk., Munkebo pr. Dræby. Madsen, Karen, Frk., Chr. d. 9's Gade 18, Odense. Madsen, Otto, Carl Lundsgade 8^1, København S. Nielsen, Kai Keldberg, Hessgade 40, Middelfart. Nielsen, Otto, Brendekilde pr. Holmstrup. Nimb, Bjørn Lie, Bredstedgade 18, Odense. Pedersen, Amalie, Frue, Boulevargaarden, Odense. Pedersen, Gunnar, Nørre Voldgade 12, Nyborg. Petersen, Rasmus, Askø Skole, Askø. Schou, Elna, Frk., Haderslevgade 52, Kolding. Schou, Inger, Frk., Haderslevgade 52, Kolding. Schwaner, Knud, Mads Hansensvej, Odense. Søgaard Hansen, Leo, Braarupvej 142, Skive. Taaning, Anton, Kerteminde.

1931, April. Dahl, Julie, Frk., Alslev pr. Varde. Jakobsen, Martha, Frk., Haarslev pr. Gamby. Jensen, Karen, Frk., Kærum Forskole, Assens. Jørgensen, Sigrid, Frk., Hjerndrup Skole pr. Christiansfeldt. Kjærholm, Signee, Frk., Hellerup pr. Pederstrup. Knudsen, Jonna, Frk., Roerslev Forskole pr. Blanke. Nielsen Worm, Eleonora, Frue, f. Knudsen, Gelstede Kirkeskole, Gelsted. Lambertsen, Marie, Frk., Foulum Skole pr. Ullits. Lund, Eli, Frk., Ore pr. Mejlskov. Nielsen, Anna E., Frk., Langaa Forskole pr. Langaa. Petersen, Anna, Frk., Villestofte. Pedersen, Kirsten, Frk., Kommuneskolen, Otterup. Rasmussen, Johanne, Frue, f. Elvang, Lyø pr. Faaborg. Skovsende, Mathilde, Frk., Bred.

1931, Juni. Bro, Ellen, Frk., Bernstorffsvej 6, Odense. hristiansen, Hans, Kommuneskolen, Haslev. Hendriksen, Elsebeth, Frk., A. F. Beyersvej 20^2, Dør 74, Købh. F. Dissing, Elinor, Frue, f. Hultgren, Finsensvej 71, Købh. F. Jensen, Inger Eegede,, Frk., Sadolinsgade 32, Odense. Jeppesen, Carl, Næsby pr. Odense. Juel-Hansen, Cai, Ny Vestergade 21^4, Odense. Juel-Christiansen, Eyvind, Skoubohusvej 9^1, Charlottenlund. Larsen, Karen Margrete, Frk., Bülowsvej 19, Odense. Ludvigsen, Alfred, Reventlowsvej 71, Odense. Lyngdaal, Th., Flødstrup, Ullerslev. Magnus, N. Kr., Kongebrovej 5, Middelfart. Munk, Rigmor, Frue, f. Clausen, Tomsgaardsvej 104, København N. Olsen, Peter, Dron-

ningensgade 89, Fredericia. Pedersen, Chr. Damgaard, Hannerupgaardsvej 22, Odense. Pedersen, P. Thyregod, Nedergade 20, Odense. Pedersen, Ingeborg, Frk., Vestre Stationsvej 8, Odense. Eriksen-Jensen, Inger Marg., Frue, f. Pedersen, Lundehavegaard, Højbjerg pr. Naarup. Pedersen, Svend, Strandby pr. Haarby. Rasmussen, Anna, Frk., Enghaven, Ydunsgade, Vejle. Sørensen, Ellen, Frk., Ærøskøbing. Petersen, Ester, Frue, f. Østergaard, Ordrup Jagtvej 31, Charlottenlund. Winnerstrøm Jensen, Edith, Frue, f. Olsen, Camilla Nielsensvej 6, København F.

1932, Juni. Andersen, Henning B., Østerbæksvej 79[1], Odense. Andersen, Inger, Frk., Stenballe pr. Horsens. Andersen, Johs. W., Vendtsminde Skole, Korinth. Andersen, Rasmus, Haven pr. Ærøskøbing. Bang, Inger, Frk., Carl Lundsvej 10, Odense. Christiansen, Karen, Frk., Lahnsgade 30, Odense. Hansen, Ebba, Frue, f. Land Hansen, Præstegaarden, Aale. Havdrup, N. L., Nørre Kongerslev pr. Kongerslev. Hvidtfeldt, Helene, Frk., Refshalevej 32, Maribo. Jensen, Johannes, Høje Bøgevej 4, Svendborg. Jørgensen, Carl, Eversvej 3[3], København F. Jørgensen, Kaj, Nørre Højrup, Skamby. Jørgensen, Niels, Nørre Vinge 8, Esbjerg. Karlsen, Andreas, Lindevej 5, Riisskov St. Kringelum, Karl E., Assens. Larsen, Carl Chr., Otterup. Nielsen, Ellen Ravn, Frk., Aalykkegade 10, Kolding. Andersen, Thyra, Frue, f. Petersen, Østerbæksvej 79[1], Odense (Bestyrelsesmedlem). Petersen, Egon B., Tranderup Skole, Ærøskøbing. Petersen, Holger, Assens. Petersen, Reinhardt, St. Hansgade 12, Odense. Seebach, Karen, Frk., Bispensgade 43, Hjørring. Skerning, Dora, Frk., Lahnsgade 31, Odense. Skjerning, Johanne, Frue, f. Jensen, Gaasebæksvej 4, Valby. Vorm, Ulla, Frk., Frodesgade 52, Esbjerg.

1932, Oktober. Bojesen, Tove, Frk., Staushede pr. Gesten. Hansen, Astrid, Frk., „Ellegaard", Orup. Jensen, Hanna Stærmose, Frk., Frederiksberg, Sorø. Jensen, Rigmor, Frk., Helleste pr. Haarlev. Jepsen, Katrine, Frk., Bakkebo, Vinderup. Johansen, Helga Dahl, Frk., Forskolen, Børkop. Jørgensen, Karen, Frue, f. Ejlertsen, Ørbæk. Knudsen, Jenney, Frk., Kauben Skole, Hornsyld. Larsen, Agnete, Frk., Indslev Taarup pr. Ejby. Mortensen, Nanna E., Frk., Lyngby pr. Trustrup. Petersen, Dagny, Frk., V. Kædeby. Vigild, Emmy, Frk., Sandager pr. Fjellerup.

1933, Juni. Andersen, Hans J., Dalby Skole, Dalby St. Christiansen, Erik, Næsbyhovedbroby pr. Odense. Dalager, Anna Margr., Frue, f. Dinesen, Lundemarken 7, Kalundborg. Falcke, Jean, Frederikssund. Hansen, A. Wesley, Faaborgvej 17, Fruens Bøge. Hansen, Else, Frk., Hunderupvej 91, Odense. Højrup-Jensen, Svend, Hillerslev pr. Højrup. Rosenberg, Ellen, Frue, f. Jensen, Godthaabsgade 33[3], Odense. Jensen, Jacob, Aarre Skole pr. Varde. Jepsen, Herluf, Nr. Boulevard 56, Nykøbing F. Johansen, Gunnar, Realskolen, Brabrand. Jørgensen, Arne, Guldbergsvej 18, Odense. Koefoed, Andreas, Fredens Allé 7, Fruens Bøge. Langvad, Elisabeth, Frk., Drewsensvej 3, Odense. Larsen, H. C., Fangel. Lottrup, Søren, Frørup. Lottrup, Thorkild, Asminderup Skole. Noe-Nygaard, Astrid, Frk., Hvidkildevej 7, København F. Pedersen, Arne, Grønnevænge Skole, Charlottenlund. Petersen, Bodil, Frk. Ahlmanns Allé 23, Hellerup. Romose, N. A., Allégade 30, Odense. Rosenberg, Philip, Godthaabsgade 33, Odense.

1934, Maj. Andersen, Helga, Frk., Centralskolen, Lejre. Christensen, Astrid Nygaard, Frk., Gamtofte pr. Assens. Christensen, Elisa-

beth, Frk., Olde pr. Ærøskøbing. Hansen, Inger, Frk., Horbelev. Jensen, Astrid, Frk., Lau Forskole pr. Lau. Jensen, Inger M. Vraa, Frk., Dreyersvej 17[1], Kolding. Jensen, Sigrid, Frk., Bramminge. Jessen, Helga Zoffmann, Frk., Klattrup, Smidstrup pr. Fredericia. Friis, Johanne, f. Jørgensen, Trollegaarden, Kerteminde. Klæsøe, Gunhild, Frk., Kerte Skole pr. Aarup. Nielsen, K. Thordahl, Frk., Hee Skole pr. Hee. Pedersen, Kristine, Frk., Grønhøj pr. Frederikshavn. Pedersen, Marie, Frk., Stokkebro Forskole pr. Gerrild. Pedersen, Ruth, Frk., Glamsbjerg. Petersen, Mathilde, Frk., Opperby pr. Brodal. Rasmussen, Astrid, Frk., Sandager, Assens. Rasmussen, Ester, Frk., Redsted, Mors. Wammen, Gudrun, Frk., Sludsted pr. Hampen.

1935, Juni. Andersen, Elisabeth, Frk., Gerthasvej 12[1], Odense. Vesterdal, Sonja, Frue, f. Andersen, Ny Kongevej 4[3], Odense. Bøg-Jensen, Inger, Frk., Rosenlunden 14, Odense. Christensson, Eva, Frk., Tolderlundsvej 61, Odense. Clausen, Karen Margrethe, Frk., Optagelseshjemmet „Mosevang". Frederiksen, Inger, Frk., Vesterbro 79, Odense. Hansen, Aage, Fraugde Kærby pr. Marslev. Hansen, Hans Erik, Ore Skole pr. Mejlskov. Hansen, Viggo Land, Thyregod. Hey, Sofie, Frk., Tranbjerg, Jylland. Holm, Anne Helene, Frk., Jyllandsallé 1, Thisted. Hansen, Helga Land, Frue, f. Kjærgaard, Thyregod. Jacobsen, Asta, Frk., Mogensensvej 16, Odense. Johansen, Asger, Ullerslev. Kjær-Nielsen, Ellen, Frk., Ungdomsskolen, Vejstrup. Knudsen, Kristine, Frk., Lumby pr. Beldringe. Kristensen, Johannes, Tranbjerg. Møller, Johannes, Borups Højskole, Købh. Nielsen, Kristian, Kerte Skole pr Aarup. Pedersen, Erna, Frue, f. Larsen, Trunderup, Ærøskøbing. Pedersen, Poul Aagaard, Pjentedamsgade 29, Odense. Rasmussen, A. Bytoft, Bjerregrav. Slot, Gunnar, Strandvejen, Nyborg. Vesterdal, Hans, Ny Kongevej 43, Odense.

1935, Oktober. Berg, Sigrid, Frk., Sigurd Ringsvej 20, Odense. Brøbech, Elise, Frk., Selkær pr. Tornled. Christensen, Inger Brandstrup, Frk., Svendborgvej, Faaborg. Christiansen, Ingrid, Frk., Ulkestrup Skole pr. Mørkøv. Heelund, Olga, Frk., Vinstrup Forskole, Dalbyover. Jacobsen, Olga, Frk., Snarup Forskole pr. Kværndrup. Jørgensen, Karen, Frk., Lindeallé 30, Odense. Klausen, Kirsten, Frk., Ommel pr. Marstal. Kristensen, Elise, Frk., „Havdal", Muldbjerg. Kristensen, Johanne Nygaard, Frk., Skjellerup Skole pr. Karise. Kristensen, Maja, Frk., Hundtofte Skole pr. Stenstrup. Lund, Helga, Frk., Søballe Skole pr. Skanderborg. Mortensen, Karen Margrete, Frk., Hedensted. Nielsen, Else, Frk. Koelbjerg, Bred. Nielsen, Else, Frk., Nørre Forskole pr. Rødby. Nielsen, Klara Marie, Frk., Tæbring Præstegaard, Nykøbing M. Birkholm, Frue, f. Nielsen, Revvej 55, Korsør. Petersen, Ella, Frk., Gamborg pr. Kauslunde. Sabroe, Marie, Frk., Skærup, Børkop. Vestervig, Helga, Frk., Carl Bagers Allé 15, Fruens Bøge.

1936, Juni. Andersen, Bertha, Frk., Kolding. Andreasen, J. Kr., Ærøskøbing. Barløse, Børge, Starup pr. Haderslev. Bennike, Poul, Behrendtsvej 18, Middelfart. Bøg-Jensen, Ellen, Frk., Hannerupgaardsvej 4, Odense. Caspersen, Renata, Frue, f. Hansen, Tietgensallé 60[1], Odense. Dinesen, Valborg, Frk., Seminariet, Odense. Gøtsche, Carl, Aarup. Hansen, Anna, Frue, Johannevej 4, Odense. Hansen, Edith, Frk., Lindeallé 35, Fruens Bøge. Hansen, Poul Bjørn, Bøstrup. Lejbølle, Hansen, Valdemar, Dronningensgade 16, Odense. Holt, Erik, Særslev Skole, Jullerup. Jensen, Karen, Frk., Rosenlunden 2, Odense. Jørgensen, Christian, Mellemballe, Rørmosehus. Madsen, Kirstine, Frk., Dreslette pr. Flem-

løse. Nellemann-Andersen, Aksel, Skovgaardsgade 8^2, Aarhus. Nielsen, Hans David, Egebæksvej 9, Odense. Nielsen, Holger, Koelbjerg Skole pr. Bred. Nielsen, Olaf, Nørrevoldgade 49, Odense. Nilsson, Carl V., Torvegade 25, Faaborg. Rasmussen, Orla, Bredebro St., Sønderjylland. Rasmussen, Thormod, Skovballe pr. Ullerslev. Toftegaard, Arne, Hesum Skole pr. Otterup.

1937, April. Andersen, Bertha, Frk., Krammelse pr. Rødby. Boesen, Inger, Frk., Indslev Taarup pr. Ejby. Christensen, Agnes Faber, Frk., Haar Skole, Hinnerup. Christensen, Elisabeth, Frk., Vraa Skole pr. Korsvang. Davidsen, Inger, Frk., Aborre pr. Assens. Hansen, Anna, Frk., Breum pr. Jebjerg. Jensen, Astrid, Frk., Falsled Bageri, Stensgaard. Jensen, Ellen, Frk., Seden Mark pr. Seden St. Jørgensen, Dagny, Frk., Søby, Hornslet. Larsen, Inger, Frk.. Stenstrup pr. Præstø. Lindberg, Karen, Frk., Voldbro pr. Assens. Petersen, Ester Ring, Frk., Turø pr. Svendborg. Rasmussen, Karen, Frk., Glamsbjerg. Rasmussen, Merete, Frk., Aasum pr. Odense.

1937, Juni. Andersen, Viggo, Briksbøl pr. Esbjerg. Christensen, Harry, Læssøgade 75, Odense. Grønlund, Anna Elise, Frk., Ejby St. Hansen, Rigmor Møller, Frk., Vester Allé 10, Fruens Bøge. Hansen, Gunnar Engberg, Strandvej 36^4, Aarhus. Jensen, Richardt, Rørup pr. Aarup. Johansen, Arne, Kronprinsensgade 9, Odense. Krake, Tage, Otto Rudsgade 32^5, Aarhus. Lund, Erik, Junggreensvej 8, Odense. Møller, Knud, Næsbyhovedbroby pr. Odense. Møller, Ingemann, Haraldsgade 21, Odense. Nissen, Paul, Dronningensgade 88, Odense. Ovesen, Aage Barkholdt, Munkebjergvej 23^2, Odense. Petersen, Helene, Frk., Sadolinsgade 172, Odense. Petersen, Ove Hundahl, Allégade 22B, Odense. Pedersen, Harald Damgaard, Skaamby Mejeri, Skamby St. Rasmussen, Gunnar, Skovly, Stegsted, Odense. Rasmussen, Grethe Elise, Ø. Søgade 104^3, Købh. Ø. Rasmussen, Gudrun Gottschalk, Frk., Hunderupvej 46, Odense.

1938, Juni. Avnsø, Inger, Frk., Birkum Lægeboligp rr. Højby. Bager, Grethe, Frk., Parkvej 6, Faaborg. Christensen, Ruth, Frk., Hunderupvej 95, Odense. Christensen, Ketty, Frk., Chr. d. 9's Gade 17, Odense. Ebsen, Erik, Platanvej 68, Odense. Ehrhorn, Ruth, Bakkevej 7, Assens. Esbjerg, Johanne Marie, Frk., Blangstedgaard. Gøtzsche, Niels Hoelgaard, Aarup Realskole. Gøtzsche, Anna Hoelgaard, Frk., Aarup Realskole. Henriksen, Ingeborg, Frk., Chr. Sonnesvej 15^2, Odense. Jacobsen, Edmund, Junggreensvej 4, Odense. Jensen, Tove Lund, Frk., Oluf Bagersgade 3, Odense. Kirkegaard, Ellen, Frk., Nørrebro 132, Odense. Knudsen, Erik Rauer, „Højbo", Vinkelvej, Nyborg. Larsen, Inger, Frk., Billesgade 4, Odense. Nielsen, Johannes, Brændekilde pr. Holmstrup. Pedersen, Kaj J., Højsholt, Tommerup. Petersen, Jørgen Hundahl, Allégade 22 B, Odense. Rasmussen, Hans Aage, Chr. Coldsvej 1, Odense. Rosenlund, Eva, Frk., Ravnebjerg pr. Holmstrup. Sørensen, Ester, Frk., Lstedvænget 8, Odense. Talleruphus, Michael, Johannevej 8^1, Odense. Thaarup, Carlo, Provst, Hjortsvej 44, Nyborg. Thygesen, Arne, Skyttegade 3, Kerteminde. Wognsen, Edel, Frk., Kværndrup.

1938, Oktober. Andersen, Vina, Frk., Ullerslev Realskole. Andersen, Astrid, Frk., Ø. Hæsinge pr. Højrup. Hansen, Anna Lise, Frk.,

Kelstrupskov pr. Tommerup. Hansen, Ingrid, Frk., Toftegaard, Sejrstrup Vig. Helms, Ingrid, Frk., Ruge Mølle, Assens. Harder, Minna, Frk., Nørre Søby, Fyn. Isen, Hedvig, Frk., Ryslinge. Jensen, Asta, Frk., Braabyvej, Haslev. Jødal, Lis, Frk., Dragerupvej 33, Holbæk. Jørgensen, Anna Sarah, Frk., Lyø pr. Faaborg. Jørgensen, Margr., Frk., Ladegaard, Bred St. Kristensen, Karen Nygaard, Frk., Forskolen, Naarup. Kristensen, Astrid, Frk., Sandvad pr. Jellinge. Larsen, Ester, Frk., Asperup Mark, Nr. Aaby. Nielsen, Inge Dam, Frk., Allested St., Fyn. Petersen, Magda, Frk., Højme, Holmstrup. Petersen, Oline, Frk., „Fredenslund" pr. Fangel. Rasmussen, Bodil Boldt, Frk., Kullerup, Lamdrup St. Rasmussen, Anna Margr., Frk., Skibhusvej 202, Odense.

Medlemsantal den 1. Januar 1939 i alt 687 Medlemmer.

Adresseforandringer

bedes inden Jul meddelt Kassereren,

Fru Inger Hauge Sejr, Hannerupgaardsvej 42, Odense.

Bidrag til Aarsskriftet

Skriv kun paa den ene Side af Arket!

modtages hele Aaret af

Poul Nissen. Fruens Bøge Allé 16, Fruens Bøge.

INDHOLD

	Side
Vor Forening	4
Tale ved Forstander Ejler Møllers Begravelse	5
Ejler Møller	7
In memoriam	10
En Juletale	25
Lidt om den økumeniske Bevægelse	27
Elevudveksling	32
Odense Skolecentral	36
I skal ikke blive glemte	38
Seminarieholdet fra 1913	41
Forskoleseminarieholdet fra 1913	46
Til Dimittenderne af 1938	47
Elevforeningens Sammenkomst	48
Program for Sammenkomsten	49
Seminariet i det forløbne Aar	51
Meddelelse fra Kassereren	59
Regnskab	60
Medlemsliste	61